

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

الحق
علیه
صلاوة
وسلام

www.

www.

www.

www.

Ghaemiyeh

.com

.org

.net

.ir

مہدی موعود و کلام پیر مہر موعود

چهل حدیث پیامبر اکرم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مهدی موعود (عجل الله تعالى فرجه الشريف) در کلام پیامبر محمود

نویسنده:

احمد سعیدی

ناشر چاپی:

مسجد مقدس جمکران

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۸	مهدی موعود در کلام پیامبر محمود
۸	مشخصات کتاب
۸	اشاره
۱۲	فهرست
۲۰	مقدمه
۲۶	فصل اول: معرفی امام زمان علیه السلام
۲۶	اشاره
۲۷	حدیث اول
۳۰	حدیث دوم
۳۱	حدیث سوم
۳۲	حدیث چهارم
۳۴	حدیث پنجم
۳۵	حدیث ششم
۳۷	حدیث هفتم
۳۹	حدیث هشتم
۴۵	حدیث نهم
۴۷	حدیث دهم
۵۰	حدیث یازدهم
۵۳	حدیث دوازدهم
۵۶	حدیث سیزدهم
۵۷	حدیث چهاردهم
۵۹	حدیث پانزدهم
۶۵	حدیث شانزدهم

۶۷	حدیث هفدهم
۶۸	حدیث هجدهم
۶۹	حدیث نوزدهم
۷۱	فصل دوم: دوران غیبت
۷۱	اشاره
۷۲	حدیث بیستم
۷۴	حدیث بیست و یکم
۷۶	حدیث بیست و دوم
۷۸	حدیث بیست و سوم
۸۰	حدیث بیست و چهارم
۸۱	حدیث بیست و پنجم
۸۳	حدیث بیست و ششم
۸۴	حدیث بیست و هفتم
۸۹	فصل سوم: نشانه های آخرالزمان
۸۹	اشاره
۹۰	حدیث بیست و هشتم
۱۰۰	حدیث بیست و نهم
۱۰۲	حدیث سی ام
۱۱۵	فصل چهارم: هنگامه ظهور
۱۱۶	حدیث سی و یکم
۱۱۸	حدیث سی و دوم
۱۲۲	حدیث سی و سوم
۱۲۵	فصل پنجم: زمان قیام
۱۲۶	حدیث سی و چهارم
۱۳۰	حدیث سی و پنجم
۱۳۱	حدیث سی و ششم

۱۳۳	حدیث سی و هفتم
۱۳۵	حدیث سی و هشتم
۱۳۶	حدیث سی و نهم
۱۳۷	حدیث چهلیم
۱۴۰	فهرست منشورات مسجد مقدس جمکران
۱۴۹	درباره مرکز

سرشناسه: سعیدی، احمد، ۱۳۴۶ -

عنوان و نام پدیدآور: مهدی موعود در کلام پیامبر محمود (چهل حدیث پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله وسلم) / گردآورنده احمد سعیدی.

مشخصات نشر: قم: مسجد مقدس جمکران ۱۳۸۷.

مشخصات ظاهری: ۱۲۷ ص.؛ ۱۶/۵ × ۱۲ س م.

شابک: ۵۰۰۰ ریال: ۹۷۸-۹۶۴-۹۷۳-۰۳۱-۸؛ ۴۰۰۰ ریال (چاپ اول)

یادداشت: فارسی - عربی.

یادداشت: چاپ اول: تابستان ۱۳۸۵.

یادداشت: چاپ دوم.

یادداشت: کتابنامه به صورت زیرنویس.

موضوع: محمد بن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ق. -- احادیث

موضوع: محمد (ص)، پیامبر اسلام، ۵۳ قبل از هجرت - ۱۱ق -- احادیث

موضوع: اربعینات -- قرن ۱۴

شناسه افزوده: مسجد جمکران (قم)

رده بندی کنگره: BP۱۴۳/۹ /س ۹م ۱۳۸۷

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۲۱۸

شماره کتابشناسی ملی: ۱۲۶۶۰۳۱

ص: ۱

مهدی موعود در کلام پیامبر محمود (چهل حدیث پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله وسلم)

گردآورنده احمد سعیدی.

ص: ۳

سرشناسه : سعیدی، احمد، ۱۳۴۶ -

عنوان و نام پدیدآور : مهدی موعود در کلام پیامبر محمود (چهل حدیث پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله وسلم) / گردآورنده احمد سعیدی.

مشخصات نشر : قم: مسجد مقدس جمکران ۱۳۸۷.

مشخصات ظاهری : ۱۲۷ ص.؛ ۱۶/۵ × ۱۲ س م.

شابک : ۵۰۰۰ ریال : ۹۷۸-۹۶۴-۹۷۳-۰۳۱-۸؛ ۴۰۰۰ ریال (چاپ اول)

یادداشت : فارسی - عربی.

یادداشت : چاپ اول: تابستان ۱۳۸۵.

یادداشت : چاپ دوم.

یادداشت : کتابنامه به صورت زیرنویس.

موضوع : محمد بن حسن (عج) ، امام دوازدهم، ۲۵۵ق. -- احادیث

موضوع : محمد (ص) ، پیامبر اسلام، ۵۳ قبل از هجرت - ۱۱ق -- احادیث

موضوع : اربعینات -- قرن ۱۴

شناسه افزوده : مسجد جمکران (قم)

رده بندی کنگره : BP۱۴۳/۹ /س ۱۳۸۷ ۹م ۷

رده بندی دیویی : ۲۹۷/۲۱۸

شماره کتابشناسی ملی : ۱۲۶۶۰۳۱

ص: ۴

فہرست

تصویر

فهرست مطالب

مقدمه ۵

فصل اول: معرفی امام زمان علیه السلام

حدیث اول: مهدی علیه السلام هدیه الهی است ۱۲

حدیث دوم: مهدی علیه السلام از آقایان اهل بهشت است ۱۵

حدیث سوم: اشتیاق بهشت به مهدی علیه السلام ۱۶

حدیث چهارم: بشارت به مهدی علیه السلام و عدالت جهانی ۱۷

حدیث پنجم: شبیه‌ترین مردم به من ۱۹

حدیث ششم: مهدی علیه السلام، فرزند من است ۲۰

حدیث هفتم: مهدی علیه السلام از ما اهل بیت علیهم السلام است ۲۲

حدیث هشتم: اسامی دوازده امام علیهم السلام ۲۴

حدیث نهم: آخرین ستاره امامت ۳۰

- حدیث دهم: هادی اَمّت ۳۲
- حدیث یازدهم: مهدی علیه السلام خلیفه الله است ۳۵
- حدیث دوازدهم: مهدی علیه السلام ذوالقرنین اَمّت من است ۳۸
- حدیث سیزدهم: مهدی علیه السلام از عترت واهل بیت من است ۴۱
- حدیث چهاردهم: مهدی علیه السلام از برگزیدگان است ۴۲
- حدیث پانزدهم: مژدگانی به امام علی علیه السلام ۴۴
- حدیث شانزدهم: مژدگانی به فاطمه، مهدی از ماست ۴۹
- حدیث هفدهم: مهدی علیه السلام از فرزندان فاطمه علیها السلام ۵۱
- حدیث هجدهم: مهدی علیه السلام از فرزندان امام حسین علیه السلام ۵۲
- حدیث نوزدهم: مهدی علیه السلام از صلب حسین علیه السلام است ۵۳

فصل دوم: دوران غیبت

- حدیث بیستم: غیبت، حتمی و طولانی است ۵۶
- حدیث بیست و یکم: دوران غیبت و ظهور ناگهانی ۵۸
- حدیث بیست و دوم: مؤمنان واقعی ۶۰
- حدیث بیست و سوم: منتظران واقعی کم‌اند ۶۲
- حدیث بیست و چهارم: مرگ با انکار قائم، مرگ جاهلیت است ۶۴

- حدیث بیست و پنجم: فدای آن تنهای یگانه! ۶۵
- حدیث بیست و ششم: انتظار فرج، بهترین اعمال ۶۷
- حدیث بیست و هفتم: تأسف و سرگردانی ۶۸

فصل سوم: نشانه‌های آخرالزمان

- حدیث بیست و هشتم: نشانه‌های آخرالزمان (۱) ۷۴
- حدیث بیست و نهم: نشانه‌های آخرالزمان (۲) ۸۴
- حدیث سی‌ام: نشانه‌های آخرالزمان (۳) ۸۶

فصل چهارم: هنگامه ظهور

- حدیث سی و یکم: زمان قیام به اذن خداوند ۱۰۰
- حدیث سی و دوم: زمان ظهور، ناگهانی و به اذن خداست ۱۰۲
- حدیث سی و سوم: مهدی علیه السلام قیام برای دین خدا ۱۰۶

فصل پنجم: زمان قیام

- حدیث سی و چهارم: بشارت به فرج بعد از ناامیدی ۱۱۰
- حدیث سی و پنجم: خروج مهدی علیه السلام در آخرالزمان ۱۱۴

حدیث سی و ششم: از فتنه و فساد تا استقرار حکومت اسلامی ۱۱۵

حدیث سی و هفتم: فرمانبری از امام زمان علیه السلام ۱۱۷

حدیث سی و هشتم: خوشا به حال یاوران مهدی ۱۱۹

حدیث سی و نهم: صاحب پرچم مهدی ۱۲۰

حدیث چهلیم: حکومت جهانی و آبادانی زمین ۱۲۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد و آله الطيبين الطاهرين و لعنه الله على اعدائهم اجمعين.

از آنجا که فطرت و روح انسان، خدایی است، (۱) لذا پیوسته به کمال و عدالت و ابدیت (۲)... گرایش داشته و نهایت آرزوهایش رسیدن به چنین مقصدی است.

دین اسلام نیز که آخرین دین آسمانی، و پیامبر آن آخرین فرستاده الهی است، کامل ترین دین بوده و رهبران آن نیز از بهترین رهبران می باشند، لذا همیشه مورد بشارت انبیای گذشته بوده و مردم را به بعثت آخرین پیامبر و جانشینان وی که به واسطه آنان خداوند عدالت را فراگیر می کند مژده داده اند. (۳)

ص: ۵

۱- ۱. فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ. (حجر/۲۹)

۲- ۲. چون خدا کامل و عادل محض بوده و ازلی و ابدی است.

۳- ۳. وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ (صف/۶).

در این بین هواخواهی مردم به جای خداخواهی، و دنباله روی آنان از شیطان که یکی از بزرگ ترین روانشناسان عمر انسانی و دشمن شماره یک او محسوب می شود(۱)، باعث شد تا مردم جانشینان پیامبر علیهم السلام را یکی پس از دیگری، با حقی غصب شده و ظلمی مضاعف، از جامعه و حاکمیت منزوی نموده و در نهایت به شهادت برسانند.(۲) به ناچار و به جهت رسیدن جامعه به آن مقصد نهایی و فراهم شدن زمینه آن هدف متعالی، خداوند سبحان، آخرین جانشین آخرین پیامبر خود را مدّتی در پس پرده غیبت قرار داد.

پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله وسلم که به علم الهی، این وضعیت را می دیدند، در موارد متعددی فرموده اند که جانشینان من چند نفرند، اسامی آنان چنین و چنان است، آخرین آنان مدتی طولانی غیبت خواهد کرد، تا آن گاه که به اذن خداوند ظاهر گردد.

اگرچه امید به ظهور موعودی که در آخرالزمان می آید و جهان را گلستان می کند در اغلب یا تمام ادیان بشارت داده شده، ولی برخی

ص: ۶

۱-۴. أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ. (یس / ۶۰).

۲-۵. معصومین علیهم السلام فرموده اند: «ما مِنَّا إِلَّا مَقْتُولٌ أَوْ مَسْمُومٌ».

معتقدند که وی هنوز متولد نشده و موجود نیست؛ لکن موعودی که اسلام آمدنش را به مسلمانان و جهانیان وعده داده و اکنون همه جهان در انتظار اوست، موجود است و همه مخلوقات عالم از برکات وجود وی، ارتزاق می کنند. (۱)

وجود او در حال غیبت، همانند خورشید پشت ابری است که با وجودش از سرد و نابود شدن زمین و اهالی آن جلوگیری می نماید. هر چند گناهان ما ابری است که مانع رؤیت جمال تابناک خورشیدی اش شده؛ اما او ناظر اعمال ماست و با مهیا شدن ما، زمانی از پس ابر ظاهر می گردد.

امام زمان علیه السلام آن موعودی است که در لحظه لحظه زندگی ما و در جای جای عالم، نشانه های حضور و عنایات ایشان قابل مشاهده است، کرامات فراوان او را از بدو تولد آن حضرت و زمان غیبت؛ چه غیبت صغری و چه غیبت کبری، تاکنون همه دیده یا شنیده اند که چگونه با دست عنایت خود، بیماران زیادی را به اذن الهی شفا داده اند، گم شدگان بیابان ها و صحراها و دریاها را به مقصد رسانده اند و ...

ص: ۷

۱-۶. بیمنه رزق الوری وبوجوده ثبتت الأرض والسماء.

چه بسیار علما و افراد عادی که خالصانه، آن صاحب عصر و زمان را خوانده اند و حضرت نیز تشریف آورده، آنان را مورد عنایت خود قرار داده است.

مسجد مقدّس جمکران که محلّ تجلّی گوشه ای از عنایات خداست چرا دل های بی شماری را به خود مشغول نموده است؟ چرا سیل جمعیت از سراسر ایران، بلکه جهان برای نماز (۱) و ذکر و دعا به این مکان سرازیر است؟ (۲) چرا بسیاری از افراد، رنج سفر را بر خود هموار می کنند و حتی با پای پیاده به این مسجد مشرف می شوند؟ اگرچه قرار نیست همه کارهای دنیا با کرامت و معجزه پیش برود، ولی آنچه رخ می دهد فقط روزنه ای است از برکات وجودش.

حال آیا اگر این مسجد مقدّس فقط قصّه و داستان بود، این روش و توجه مردم بیش از هزار سال تداوم داشت؟ کدام مسجد

ص: ۸

۱-۷. خلاصه اعمال مسجد مقدّس جمکران: (۱) دو رکعت نماز تحیّت مسجد که در هر رکعت بعد از سوره حمد هفت مرتبه سوره توحید خوانده می شود و در رکوع و سجده ها نیز ذکر آن هفت مرتبه گفته می شود. (۲) دو رکعت نماز امام زمان علیه السلام که در هر رکعت در سوره حمد آیه «ایاک نعبد وایاک نستعین» صد بار خوانده می شود و در رکوع و سجده ها نیز ذکر آن هفت مرتبه گفته می شود، پس از نماز یک بار لا اله الا الله و تسبیح حضرت زهرا علیها السلام و سپس در سجده صد بار صلوات می فرستد.

۲-۸. آماری که در سال ۷۹ اعلام شد، حدود ۱۵ میلیون نفر.

وحسینیه و حتی پارک و استادیومی را سراغ دارید که توانسته باشد در طول سال این همه چشم را به خود متوجه گرداند و این همه دل را به خود جلب کند؟ اگرچه این فقط مسجدی است که جلوه های کوچکی از عنایات بی شمار امام زمان علیه السلام در آن متجلی گشته و مردم آن را لمس کرده اند.

پس چگونه می شود این همه نشانه و دیدنی را نادیده گرفت؛ یعنی برخی از احکام و اخبار است که از مسلمات بوده و همه پذیرفته اند در حالی که فقط یک یا دو روایت در مورد آن وجود دارد، اما نسبت به امام زمان علیه السلام روایات فراوان، از او یان متعدد؛ چه سنی و چه شیعه، از معصومین علیهم السلام به خصوص پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم صادر شده و به دست ما رسیده است که هیچ منصفی نمی تواند آن را انکار کند.

لذا در سالی که توسط مقام معظم رهبری به نام مبارک پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله وسلم مزین گردیده است، بنا به فرمایش آن حضرت که فرمود: «مَنْ حَفِظَ مِنْ أُمَّتِي أَرْبَعِينَ حَدِيثًا مِمَّا يَحْتَاجُونَ إِلَيْهِ مِنْ أَمْرِ دِينِهِمْ بَعَثَهُ اللَّهُ - عَزَّوَجَلَّ - يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَقِيهًا عَالِمًا»؛ (۱)

ص: ۹

«هرکس از امت من چهل حدیث از آنچه که در امر دینشان نیاز دارند حفظ نماید خداوند متعال وی را در روز قیامت فقیه و عالم محشور خواهد کرد.»

چهل حدیث از پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله وسلم که پیرامون امام زمان علیه السلام صادر گشته، با سند و متن حدیث به همراه ترجمه آن که از معتبرترین کتب روایی گزینش شده، جمع آوری گردیده است. امید که مورد رضایت حضرت واقع شده و قابل استفاده برای خوانندگان گرامی باشد. ان شاء الله.

در پایان از مدیریت محترم انتشارات مسجد مقدس جمکران و همکاران عزیز در واحد پژوهش تشکر می نمایم.

قم، مسجد مقدس جمکران

خرداد ۱۳۸۵

احمد سعیدی

ص: ۱۰

فصل اول: معرفی امام زمان علیه السلام

اشاره

ص: ۱۱

مهدي عليه السلام هديه الهى است

عن سهل، عن محمد بن سليمان، عن هيثم بن أشيم، عن معاوية بن عمار، عن أبى عبد الله عليه السلام قال:

خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ وَهُوَ مُسْتَبْشِرٌ يُضْحِكُ سُورًا فَقَالَ لَهُ النَّاسُ: أَضْحَكَكَ اللهُ سَيِّدَكَ يَا رَسُولَ اللهِ وَزَادَكَ سُورًا.

فقال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ يَوْمٍ وَلَا لَيْلَةٍ إِلَّا وَلَى فِيهِمَا تُخَفَّهَ مِنَ اللهِ. أَلَا وَإِنَّ رَبِّي أَتَحَفَنِي فِي يَوْمِي هَذَا بِتُخَفِّهِ لَمْ يَتَحَفَنِي بِمِثْلِهَا فِيمَا مَضَى إِنَّ جَبْرَائِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَتَانِي فَأَقْرَأَنِي مِنْ رَبِّي السَّلَامَ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّ اللَّهَ جَلَّ وَعَزَّ اخْتَارَ مِنْ بَنِي هَاشِمٍ سَبْعَةً لَمْ يَخْلُقْ مِثْلَهُمْ فِيمَنْ مَضَى وَلَا يَخْلُقُ مِثْلَهُمْ فِيمَنْ بَقِيَ. أَنْتَ يَا رَسُولَ اللهِ! سَيِّدُ النَّبِيِّينَ، وَعَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ وَصِيُّكَ سَيِّدُ الْوَصِيِّينَ، وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنَ سِبْطَاكَ سَيِّدَا الْأَسْبَاطِ، وَحَفْزَهُ عَمُّكَ سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ، وَجَعْفَرُ ابْنُ عَمِّكَ

الطَّيَّارُ فِي الْجَنَّةِ يَطِيرُ مَعَ الْمَلَائِكَةِ حَيْثُ يَشَاءُ، وَمِنْكُمْ الْقَائِمُ يُصَلِّي عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ خَلْفَهُ إِذَا أَهْبَطَهُ اللَّهُ إِلَى الْأَرْضِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ عَلِيٌّ وَفَاطِمَةَ وَمِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ. (۱)

امام صادق علیه السلام می فرماید: روزی پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم شادان و خندان بیرون آمدند. مردم عرض کردند: ای رسول خدا! خداوند شما را همیشه شاد و خندان گرداند.

رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

هیچ شب و روزی نیست، مگر این که از جانب خداوند متعال برای من تحفه ای فرستاده می شود. اما آگاه باشید که امروز پروردگارم تحفه ای به من داده که تا قبل از این، چنین تحفه ای نداده بود. همانا جبرئیل نزد من آمد و سلام پروردگارم را ابلاغ کرد و گفت: ای محمد! پروردگار عظیم الشأن از میان بنی هاشم هفت نفر را برگزید که مانند آنان را نه قبل از این خلق کرده، و نه بعد از این خلق خواهد کرد. [آن هفت نفر عبارتند از:]

ای رسول خدا! تو سید و آقای پیامبران هستی. و علی بن

ص: ۱۳

ابی طالب وصی تو و سید اوصیاست. و حسن و حسین که دو سبط تو هستند سرور همه اسباط هستند. و عمویت حمزه، سالار شهیدان است. و پسر عموی تو جعفر طیار، در بهشت به همراه فرشتگان پرواز می کند.

و از شماست قائم، همان که عیسی بن مریم علیهما السلام پشت سرش به نماز می ایستد، آن هنگام که خدای تعالی او را به زمین فرود می آورد. آن قائم از نسل علی و فاطمه و از فرزندان حسین علیهم السلام است.

ص: ۱۴

مهدی علیه السلام از آقایان اهل بهشت است

أحمد بن محمد بن إسحاق، عن إسماعيل بن إبراهيم الحلواني، عن أحمد بن منصور زاج، عن هدبه بن عبد الوهاب، عن سعد بن عبد الحميد بن جعفر، عن عبد الله بن زياد اليماني، عن عكرمة بن عمار، عن إسحاق بن عبد الله بن أبي طلحة، عن أنس بن مالك قال:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

نَحْنُ بَنُو عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، سَادَةُ أَهْلِ الْجَنَّةِ: رَسُولُ اللَّهِ وَحَمْرَةُ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ وَجَعْفَرُ ذُو الْجَنَاحَيْنِ وَعَلِيٌّ وَفَاطِمَةُ وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ وَالْمَهْدِيُّ. (١)

رسول خداصلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

ما فرزندان عبدالمطلب، آقایان اهل بهشت هستیم: رسول خدا و حمزه سید الشهداء، جعفر (طیار) که دارای دو بال در بهشت است، و علی و فاطمه و حسن و حسین و مهدی علیهم السلام.

ص: ۱۵

اشتیاق بهشت به مهدی علیه السلام

عن جابر بن عبد الله الأنصاری قال:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

الْجَنَّةُ تَشْتَاقُ إِلَى أَرْبَعَةٍ مِنْ أَهْلِى، قَدْ أَحَبَّهُمُ اللَّهُ وَأَمَرَنى بِحُبِّهِمْ: عَلِىُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ، وَالْمَهْدِىُّ الَّذِى يُصَلِّى
خَلْفَهُ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ - عَلَيْهِمُ السَّلَامُ - (١).

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

بهشت به چهار نفر از اهل بیت من اشتیاق دارد: علی بن ابی طالب، حسن، حسین و مهدی علیهم السلام، آن که عیسی بن مریم علیهما السلام پشت سر او به نماز می ایستد.

ص: ۱۶

بشارت به مهدی علیه السلام و عدالت جهانی

عن المقانعی، عن بكار بن أحمد، عن الحسن بن الحسين، عن تليد عن أبي الجحاف، عن خالد بن عبد الملك، عن مطر الوراق، عن الناجي؛ يعني أبا الصديق، عن أبي سعيد قال:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

أُبَشِّرُوا بِالْمَهْدِيِّ [قَالَ ثَلَاثًا] يَخْرُجُ عَلَى حِينِ اخْتِلَافٍ مِنَ النَّاسِ وَزَلْزَالٍ شَدِيدٍ يَمَلَأُ الْأَرْضَ قِسِيْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا، يَمَلَأُ قُلُوبَ عِبَادِهِ عِبَادَةً وَيَسْعُهُمْ عَدْلُهُ. (۱)

رسول خداصلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

بشارت می دهم شما را به مهدی (و این جمله را سه بار تکرار فرمود) آن هنگام که مردم با هم اختلاف کرده و متزلزل شده باشند، ظهور خواهد کرد و زمین را از عدل

ص: ۱۷

و داد پر می کند، همان طور که از ظلم و جور پر شده باشد. قلوب مردم را از عبادت خدا پر می کند و عدالتش تمام مردم را فرا می گیرد.

ص: ۱۸

شبیہ ترین مردم به من

ابن مسرور، عن ابن عامر، عن عمه، عن ابن أبي عمير، عن أبي جميلة، عن جابر الجعفی، عن جابر الأنصاری قال:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

الْمَهْدِيُّ مِنْ وُلْدِي، اسْمُهُ إِسْمِي، وَكُنْيَتُهُ كُنْيَتِي، أَشْبَهُ النَّاسِ بِي خَلْقاً وَخُلُقاً، تَكُونُ لَهُ غَيْبَةٌ وَحَيْرَةٌ تَضِلُّ فِيهِ الْأُمَّمُ. ثُمَّ يُقْبَلُ كَالشَّهَابِ الثَّاقِبِ وَيَمْلَأُهَا عَدْلاً وَقِسْطاً كَمَا مَلَأْتُ ظُلماً وَجَوْرًا. (۱)

جابر بن عبدالله انصاری نقل می کند که رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم فرمود:

مهدی از فرزندان من است، اسمش اسم من و کنیه اش کنیه من است. شبیه ترین مردم به من است؛ هم از جهت خلقت و هم از جهت اخلاق. دارای غیبت و حیرتی است که بسیاری از مردم در خصوص وی به گمراهی می افتند، امرا ناگهانی و مانند شهاب ثاقب (سریع) ظهور می کند و چهره نشان می دهد. زمین را پر از عدل و داد می کند همان طور که از ظلم و ستم پر شده باشد.

ص: ۱۹

مهدي عليه السلام، فرزند من است

ابن مسرور، عن ابن عامر، عن المعلی، عن جعفر بن سليمان، عن عبد الله بن الحكم، عن أبيه، عن سعيد بن جبير، عن ابن عباس قال:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

إِنَّ خُلَفَائِي وَأَوْصِيَاءِي وَحُجَجَ اللَّهِ عَلَى الْخَلْقِ بَعْدِي اثْنَا عَشَرَ: أَوْلَاهُمْ أَخِي وَآخِرُهُمْ وَلَدِي.

قيل: يا رسول الله! ومن أخوك؟

قال صلى الله عليه وآله وسلم: علي بن أبي طالب.

قيل: فمن ولدك؟

قال صلى الله عليه وآله وسلم: المهدي الذي يملأها قسطاً وعدلاً كما ملئت جوراً وظلماً. والذي بعثني بالحق نبياً! لو لم يبق من الدنيا إلا يوم واحد لطول الله ذلك اليوم حتى يخرج فيه ولدي المهدي فينزل روح الله عيسى ابن مريم فيصلي لي خلفه، وتشرق الأرض بنوره ويبلغ سلطانة المشرق والمغرب. (١)

رسول خداصلی الله علیه وآله وسلم فرمود:

ص: ٢٠

همانا جانشینان و اوصیای من و حجّت های الهی بر مردم دوازده نفرند، که اوّل آنان برادرم و آخر آن ها فرزندم می باشد.

گفته شد: ای پیامبر خدا! برادرت چه کسی است؟

فرمودند: علی بن ابی طالب علیه السلام.

عرض شد: فرزندات چه کسی است؟

فرمودند: مهدی علیه السلام؛ همان که زمین را از عدل و داد پر خواهد کرد، چنان که از ظلم و ستم پر شده باشد. قسم به آن که مرا به پیامبری برانگیخت! اگر از عمر دنیا فقط یک روز باقی مانده باشد، خداوند آن یک روز را آن قدر طولانی کند که فرزندم مهدی ظهور نماید. پس حضرت مسیح از آسمان نازل شود و پشت سر ایشان نماز گزارد و زمین به نور وجود او روشن شود و حکومتش از شرق تا غرب عالم را فرا گیرد.

ص: ۲۱

مهدی علیه السلام از ما اهل بیت علیهم السلام است

عن علی بن ابی طالب علیه السلام قال: قلت: یا رسول الله! أَمَّا آل محمد، المهدی أم من غیرنا؟

فقال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

لا، بَلْ مِنَّا، يَخْتِمُ اللَّهُ بِهِ الدِّينَ كَمَا فَتِحَ بِنَا، وَبِنَا يَنْقُذُونَ مِنَ الْفِتَنِ كَمَا أَنْقَذُوا مِنَ الشِّرْكِ، وَبِنَا يُؤَلِّفُ اللَّهُ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ بَعْدَ عَدَاوَةِ الْفِتْنَةِ إِخْوَانًا كَمَا أَلَّفَ بَيْنَهُمْ بَعْدَ عَدَاوَةِ الشِّرْكِ، وَبِنَا يُصْبِحُونَ بَعْدَ عَدَاوَةِ الْفِتْنَةِ إِخْوَانًا كَمَا أَصْبَحُوا بَعْدَ عَدَاوَةِ الشِّرْكِ إِخْوَانًا فِي دِينِهِمْ. (۱)

امیر المؤمنین علیه السلام می فرماید: از پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم سؤال کردم: ای رسول خدا! آیا مهدی از ما آل محمد است، یا از غیر ماست؟

رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم فرمود:

خیر، بلکه از ماست. خداوند دین را با او ختم می کند، همان طور که به وسیله ما نیز آغاز کرده بود. مردم به برکت ما از فتنه ها نجات می یابند، همان طور که از شرک نجات یافتند.

ص: ۲۲

به واسطه ما خداوند دل های مردم را که با فتنه و دشمنی خو گرفته اند، با یکدیگر مهربان و برادر خواهد کرد. و به واسطه ماست که بعد از دشمنی ها و فتنه ها با یکدیگر برادر خواهند شد، همان طور که ابتدا مشرک بودند و سپس برادر دینی یکدیگر شدند.

ص: ۲۳

اسامی دوازده امام عليهم السلام

حدَّثنا محمد بن الحسين رضى الله عنه، قال: حدثنا محمد بن موسى المتوكل رحمه الله، قال: حدثنا محمد بن أبي عبد الله الكوفي، قال: حدثنا موسى بن عمران النخعي، عن عمه الحسين بن يزيد النوفلي، عن الحسن بن علي بن أبي حمزه، عن أبيه، عن الصادق عليه السلام جعفر بن محمد، عن أبيه محمد بن علي، عن أبيه الحسين بن علي، عن أبيه علي بن أبي طالب عليهم السلام قال:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

حَدَّثَنِي جَبْرِئِيلُ عَنْ رَبِّ الْعِزَّةِ جَلَّ جَلَالُهُ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ عَلِمَ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَحْدِي، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدِي وَرَسُولِي، وَأَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ خَلِيفَتِي، وَأَنَّ الْمَائِمَةَ مِنْ وُلْدِهِ حُجَجِي، أَدْخَلْتُهُ جَنَّتِي بِرَحْمَتِي، وَنَجَّيْتُهُ مِنَ النَّارِ بِعَفْوِي، وَأَبْحَثُ لَهُ جَوَارِي، وَأَوْجِبْتُ لَهُ كَرَامَتِي، وَأَتَمَمْتُ عَلَيْهِ نِعْمَتِي، وَجَعَلْتُهُ مِنْ خَاصَّتِي وَخَالِصَتِي. إِنْ نَادَانِي لَيْتُهُ، وَإِنْ دَعَانِي أَجَبْتُهُ، وَإِنْ سَأَلَنِي أَعْطَيْتُهُ، وَإِنْ سَكَتَ ابْتَدَأْتُهُ، وَإِنْ أَسَاءَ رَحِمْتُهُ، وَإِنْ فَرَّ مِنِّي دَعَوْتُهُ، وَإِنْ رَجَعَ إِلَيَّ قَبِلْتُهُ، وَإِنْ قَرَعَ بَابِي فَتَحْتُهُ.

وَمَنْ لَمْ يَشْهَدْ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَحْدِي، أَوْ شَهِدَ بِذَلِكَ وَلَمْ يَشْهَدْ أَنْ عَلِيٌّ
بْنُ أَبِي طَالِبٍ خَلِيفَتِي، أَوْ شَهِدَ بِذَلِكَ وَلَمْ يَشْهَدْ أَنَّ الْأَيْمَةَ مِنْ وُلْدِهِ حُجَجِي، فَقَدْ جَحَدَ نِعْمَتِي وَصَغُرَ عَظْمَتِي وَكَفَرَ بِآيَاتِي
وَكَتَبِي وَرُسُلِي. إِنَّ قَصِيْدَنِي حَجَبْتُهُ، وَإِنْ سَأَلَنِي حَرَمْتُهُ، وَإِنْ نَادَانِي لَمْ أَسْمَعْ نِدَاءَهُ، وَإِنْ دَعَانِي لَمْ أَسْتَجِبْ دُعَاءَهُ، وَإِنْ رَجَانِي
خَيَّبْتُهُ، وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ مَنَى وَمَا أَنَا بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ.

فَقَامَ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَنِ الْأَيْمَةُ مِنْ وُلْدِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، ثُمَّ سَيِّدُ الْعَابِدِينَ فِي زَمَانِهِ عَلِيٌّ بْنُ الْحُسَيْنِ، ثُمَّ الْبَاقِرُ
مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ وَسَيِّدُ تَدْرِكُهُ يَا جَابِرُ! فَإِذَا أَدْرَكَتَهُ فَاقْرَأْهُ مِنِّي السَّلَامَ، ثُمَّ الصَّادِقُ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، ثُمَّ الْكَاطِمُ مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ، ثُمَّ
الرِّضَا عَلِيُّ بْنُ مُوسَى ثُمَّ التَّقِيُّ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ، ثُمَّ النَّقِيُّ عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ، ثُمَّ الزَّكِيُّ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ، ثُمَّ ابْنُهُ الْقَائِمُ بِالْحَقِّ مَهْدِيُّ
أُمَّتِي، الَّذِي يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مَلَأَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا.

هُؤَلَاءِ يَا جَابِرُ! خُلَفَائِي وَأَوْصِيَاءِي وَأَوْلَادِي وَعِترَتِي، مَنْ أَطَاعَهُمْ فَقَدْ أَطَاعَنِي، وَمَنْ عَصَاهُمْ فَقَدْ عَصَانِي، وَمَنْ أَنْكَرَهُمْ أَوْ أَنْكَرَ وَاحِدًا مِنْهُمْ فَقَدْ أَنْكَرَنِي، بِهِمْ يُمْسِكُ اللَّهُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَبِهِمْ يَحْفَظُ اللَّهُ الْأَرْضَ أَنْ تَمْتَدَّ بِأَهْلِهَا. (۱)

امام صادق از پدران بزرگوارش علیهم السلام نقل می فرماید که پیامبر خدا صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

جبرئیل از جانب پروردگار عظیم الشأن مرا با خبر کرد: هر کس بداند [و ایمان داشته باشد] که هیچ خدا و معبودی جز من نیست و این که محمد صلی الله علیه وآله وسلم بنده و فرستاده من است و علی بن ابی طالب علیه السلام خلیفه من است و امامان که از فرزندان اویند، حجت های من هستند، او را با رحمت خودم وارد بهشت خواهم کرد و با عفو خودم از آتش جهنم نجات می دهم، همسایگی خود را برای او مباح می کنم، کرامتم را بر او واجب می گردانم، نعمتم را برای او تمام خواهم کرد، و او را از خاصان و خالصان خود قرار می دهم.

چنین شخصی اگر مرا ندا کند، لیبک خواهم گفت. اگر مرا

ص: ۲۶

بخواند، جوابش خواهم داد. اگر چیزی از من بخواهد، به او عطا خواهم کرد. اگر سکوت کند و چیزی نخواهد، بدون درخواست خواهم بخشید. اگر بدی کند، به او رحم خواهم کرد. اگر از من فرار کند، خودم صدایش خواهم زد. اگر برگردد قبولش خواهم کرد. اگر درب خانه ام را بکوبد به رویش خواهم گشود.

اما اگر شهادت ندهد که خدا و معبودی جز من نیست، یا شهادت بدهد به این، ولی به بندگی و رسالت محمد شهادت ندهد، یا به هر دو شهادت بدهد، اما به خلافت علی بن ابی طالب علیه السلام شهادت ندهد، یا به آن ها شهادت بدهد، ولی شهادت ندهد که امامان از فرزندان علی علیهم السلام حجّت های من هستند، یقیناً نعمت های مرا انکار کرده و بزرگی و عظمت مرا کوچک شمرده و به آیات و کتب آسمانی و پیامبران من کافر شده است.

چنین شخصی اگر آهنگ (و قصد) مرا هم کند، محجوبش می کنم. اگر از من درخواست کند محرومش سازم. اگر صدایم کند به سخنش گوش نخواهم داد. اگر دعایم کند، دعایش را مستجاب نخواهم کرد. اگر امیدی داشته باشد،

ناامیدش خواهم کرد. این مجازات او از جانب من است. در حالی که من به بندگانم کوچک ترین ظلم و ستمی نخواهم کرد.

جابر بن عبدالله انصاری برخاست و عرض کرد:

ای رسول خدا! امامان از فرزندان علی بن ابی طالب چه کسانی هستند؟

پیامبر خداصلی الله علیه و آله وسلم فرمود: حسن و حسین که دو آقای جوانان اهل بهشت هستند، پس از آنان آقای عبادت کنندگان در زمان خودش، علی بن حسین، سپس باقر، محمد بن علی، - و تو ای جابر! او را درک خواهی کرد، هرگاه او را دیدی سلام مرا به وی برسان - پس از او، جعفر بن محمد الصادق، سپس کاظم موسی بن جعفر، و بعد از او علی بن موسی الرضا، سپس محمد بن علی التقی، بعد علی بن محمد التقی، بعد حسن بن علی الزکی و در آخر، فرزندش، قائم به حق مهدی امت من، امام هستند، همان که زمین را از قسط و عدل پر می کند چنان که از ظلم و جور پر شده باشد.

ای جابر! آنان جانشینان و اوصیای من هستند. آنان فرزندان و عترت من می باشند.

ص: ۲۸

هر کس از آنان اطاعت کند، مرا اطاعت کرده است و آن که نافرمانی شان نماید، نافرمانی مرا نموده و هر که ایشان را، یا حتی یکی از آنان را انکار کند، مرا انکار کرده است.

به واسطه ایشان است که خداوند، آسمان را نگه داشته تا بر زمین نیفتد مگر به اذن او، و به برکت آنان است که خداوند زمین را نگه داشته تا اهلش را نلرزاند.

ص: ۲۹

آخرین ستاره امامت

أحمد بن علی البندجی، عن عبد الله بن موسى العباسی، عن موسى بن سلام، عن البزنطی، عن عبد الرحمن بن الخشاب، عن
أبی عبد الله، عن آبائه علیهم السلام قال:

قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم:

مَثَلُ أَهْلِ بَيْتِي مَثَلُ نُجُومِ السَّمَاءِ، كُلَّمَا غَابَ نَجْمٌ طَلَعَ نَجْمٌ، حَتَّى إِذَا نَجْمٌ مِنْهَا طَلَعَ فَرَمَقُوهُ بِالْأَعْيُنِ وَأَشْرَتُمْ إِلَيْهِ بِالْأَصَابِعِ، (أَتَاهُ
مَلَكُ الْمَوْتِ فَذَهَبَتْ بِهِ، ثُمَّ لَبِثْتُمْ فِي ذَلِكَ سَبْتًا مِنْ دَهْرِكُمْ) وَاسْتَيْتَوْتُ بَنُو عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَلَمْ يَدْرِ أَيُّ مِنْ أَيٍّ، فَعِنْدَ ذَلِكَ يَبْدُو
نَجْمُكُمْ، فَاحْمَدُوا اللَّهَ وَاقْبَلُوهُ. (1)

امام صادق از پدران بزرگوارش علیهم السلام نقل می کند که پیامبر خدا صلی الله علیه وآله وسلم فرموده است:

اهل بیت من مانند ستارگان آسمانند، هرگاه ستاره ای غایب شود ستاره دیگری طلوع خواهد کرد. تا آن گاه که ستاره ای از
آنان طلوع می کند که همه با چشم و دست خود

ص: ۳۰

او را نشان می دهند و اشاره می کنند (و بنای اذیت او را دارند).

آن گاه مدّتی طولانی غیبت می نماید تا وقتی پس فرزندان عبدالمطلب که بنی عباس باشند بر خلائق مستولی می شوند. و کار مردم به هرج و مرج می انجامد.

در این هنگام ستاره شما طلوع می نماید، پس حمد خدا را به جای آورید و آن ستاره را قبول کنید.

ص: ۳۱

هادى امة

أبو الحسن محمد بن جعفر بن محمد التميمي، عن أحمد بن محمد بن مروان الغزال، عن محمد بن تيم، عن عبد الرحمن بن مهدي، عن معاوية بن صالح، عن عبد الغفار بن قاسم، عن أبي مريم، عن أبي هريره، قال: دخلت على رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم وقد نزلت هذه الآية «إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ» فقرأها علينا رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم، ثم قال:

أَنَا الْمُنذِرُ أَتَعْرِفُونَ الْهَادِيَّ؟

قُلْنَا: لَا، يَا رَسُولَ اللَّهِ.

قال صلى الله عليه وآله وسلم: هُوَ خَاصِصُ النَّعْلِ.

فَطَوَّلَتِ الْأَعْنَاقُ إِذْ خَرَجَ عَلَيْنَا عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ بَعْضِ الْحُجَرِ وَبِيَدِهِ نَعْلُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ.

ثُمَّ التَفَتَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ:

أَلَا إِنَّهُ الْمُبَلِّغُ عَنِّي وَالْإِمَامُ بَعْدِي وَزَوْجُ ابْنَتِي وَأَبُو سِبْطِي، فَنَحْنُ أَهْلُ بَيْتِ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنَّا الرَّجْسَ وَطَهَّرَنَا مِنَ الدَّنَسِ، يُقَاتِلُ بَعْدِي عَلَى التَّأْوِيلِ كَمَا قَاتَلْتُ عَلَى التَّنْزِيلِ، هُوَ الْإِمَامُ أَبُو الْأَيْمَةِ الرَّهْرِ.

فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَكَمِ الْأُيَمَّةُ بَعْدَكَ؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: اثْنَا عَشَرَ، عَدَدَ نُقَبَاءِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، وَمِنَّا مَهْدِيُّ هَذِهِ الْأُمَّةِ، يَمَلَأُ اللَّهُ بِهِ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا، لَا تَخْلُو الْأَرْضُ مِنْهُمْ إِلَّا سَاخَتْ بِأَهْلِهَا. (۱)

هنگامی که آیه «إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ» نازل شد پیامبر صلی الله علیه وآله وسلم آن را برای ما قرائت کرد و سپس فرمود:

من انذار کننده و بیم دهنده هستم، آیا شما هادی را می شناسید؟

عرض کردیم: خیر، ای رسول خدا!

پیامبر خدا صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند: هادی امت، همان وصله زننده کفش است.

همه گردن ها کشیده شد و به اطراف نگاه کردند، ناگاه امام علی علیه السلام را دیدیم که از یکی از حجره ها بیرون آمد، در حالی که کفش رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم به دست ایشان بود.

سپس پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم توجهی به ما نموده، فرمودند: آگاه باشید! که او از جانب من ابلاغ پیام خواهد کرد، او امام

ص: ۳۳

پس از من است، شوهر دخترم و پدر دو سبط من است. ما اهل بیته هستیم که خداوند متعال هر نوع آلودگی را از ما زدوده و ما را پاک و پاکیزه نموده است، او پس از من برای تأویل قرآن مبارزه خواهد کرد، چنان که من برای تنزیل آن جنگ کردم.

علی امام و پدر امامان درخشنده و آشکار است.

عرض شد: امامان بعد از شما چند نفرند؟

فرمود: دوازده نفر، به عدد نقیبان بنی اسرائیل. و از ماست مهدی این امت، که خداوند به وسیله او زمین را از عدل و داد پر می کند، چنان که از ظلم و جور پر شده باشد. زمین هیچ گاه از امامان خالی نخواهد شد و الا اهلش را فرو خواهد برد.

ص: ۳۴

مهدي عليه السلام خليفه الله است

حدّثنا محمد بن موسى بن المتوكّل قال: حدّثنا محمد بن أبي عبد الله الكوفي، قال: حدّثنا موسى بن عمران النخعي، عن عمّه الحسين بن يزيد، عن الحسن بن عليّ بن سالم، عن أبيه، عن أبي حمزه، عن سعيد بن جبير، عن عبد الله بن عباس قال:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِطَّلَعَ إِلَى الْأَرْضِ إِطْلَاعَهُ فَاخْتَارَنِي مِنْهَا فَجَعَلَنِي نَبِيًّا، ثُمَّ أَطَّلَعَ الثَّانِيَةَ فَاخْتَارَ مِنْهَا عَلِيًّا فَجَعَلَهُ إِمَامًا، ثُمَّ أَمَرَنِي أَنْ أَتَّخِذَهُ أَخًا وَوَلِيًّا وَوَصِيًّا وَخَلِيفَةً وَوَزِيرًا. فَعَلَيْتُ مِنِّي وَأَنَا مِنْ عَلِيٍّ وَهُوَ زَوْجُ ابْنَتِي وَأَبُو سِبْطَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ.

ألا- وَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى جَعَلَنِي وَإِيَاهُمْ حُجَجًا عَلَى عِبَادِهِ وَجَعَلَ مِنْ صُلْبِ الْحُسَيْنِ أُمَّةً يَقُومُونَ بِأَمْرِي وَيَحْفَظُونَ وَصِيَّتِي، أَلْتَأْسِعُ مِنْهُمْ قَائِمٌ أَهْلُ بَيْتِي وَمَهْدِيٌّ أُمَّتِي، أَشَبَّهُ النَّاسَ بِي فِي شِمَائِلِهِ وَأَقْوَالِهِ وَأَفْعَالِهِ، يُظْهَرُ بَعِيدَ غَيْبِهِ طَوِيلَهُ وَحَيْرَهُ مُضِيَّهُ، فَيَعْلَنُ أَمْرَ اللَّهِ وَيُظْهَرُ دِينَ

اللَّهُ جَلٌّ وَعَزٌّ، يُؤَيِّدُ بِنَصْرِ اللَّهِ وَيَنْصُرُ بِمَلَائِكَتِهِ اللَّهُ، فَيَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا. (۱)

پیامبر عظیم الشان اسلام صلی الله علیه و آله وسلم فرمودند:

خداوند متعال نظری به زمین افکند و از آن میان، مرا برگزید و پیامبر خود گردانید.

بار دیگر نظری افکند و علی را برگزید و او را امام قرار داد.

سپس به من فرمان داد که او را برادر، ولی، وصی و خلیفه خود سازم.

پس علی از من و من از علی ام، او شوهر دخترم، فاطمه است و پدر دو سبط من، حسن و حسین می باشد.

آگاه باشید! خداوند متعال مرا و ایشان را حجت های خود بر بندگانش قرار داده است، و نیز از نسل حسین، امامانی را قرار داده که به امر من قیام می کنند و وصیت مرا حفظ می نمایند. نهمین آنان قائم اهل بیت من است، او مهدی امت من است، همان که در شکل و شمایل و گفتار و رفتار، شبیه ترین مردم به من است. وی بعد از غیبت طولانی

ص: ۳۶

۱- ۲۰. کمال الدین، ج ۱ ص ۲۵۷؛ منتخب الأثر، ص ۱۲۳؛ کفایه الأثر، ص ۱۴۳.

و حیرتی گمراه کننده ظهور خواهد کرد و امر و فرمان خداوند را اعلان می دارد و دین وی را آشکار می سازد.

او به یاری خداوند مؤید می گردد و به نصرت فرشتگان کمک می شود. پس زمین را از قسط و عدل پر می نماید، چنان که از جور و ظلم پر شده باشد.

ص: ۳۷

مهدي عليه السلام ذوالقرنين امت من است

حدَّثنا أبو طالب المظفر بن جعفر بن المظفر العلوي السمرقندي، قال: حدَّثنا جعفر بن محمد بن مسعود، عن أبيه، قال: حدَّثني محمد بن نصير، قال: حدَّثنا محمد بن عيسى، عن حماد بن عيسى، عن عمرو بن شمر، عن جابر بن يزيد الجعفي، عن جابر بن عبد الله الأنصاري قال:

سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يقول:

إِنَّ ذَا الْقُرْنَيْنِ كَانَ عَبْدًا صَالِحًا، جَعَلَهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ حُجَّةً عَلَى عِبَادِهِ، فَدَعَا قَوْمَهُ إِلَى اللَّهِ وَأَمَرَهُمْ بِتَقْوَاهُ، فَضَرَبُوا عَلَى قَرْنِهِ، فَغَابَ عَنْهُمْ زَمَانًا حَتَّى قِيلَ مَاتَ أَوْ هَلَكَ، بَأَىٰ وادٍ سَيْلِكَ. ثُمَّ ظَهَرَ وَرَجَعَ إِلَى قَوْمِهِ فَضَرَبُوا عَلَى قَرْنِهِ الْآخَرَ، وَفِيكُمْ مَنْ هُوَ عَلَى سُنَّتِهِ، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ مَكَّنَ لِيذَى الْقُرْنَيْنِ فِي الْأَرْضِ، وَجَعَلَ لَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِيلاً، وَبَلَغَ الْمَغْرِبَ وَالْمَشْرِقَ، وَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى سَيَجْرِي سُنَّتُهُ فِي الْقَائِمِ مِنْ وُلْدِي، فَيَبْلُغُهُ شَرْقَ الْأَرْضِ وَعَزَبَهَا حَتَّى لَا يَبْقَى مِنْهَا وَلَا مَوْضِعًا مِنْ سَهْلٍ وَلَا جَبَلٍ وَطَأَهُ ذُو الْقُرْنَيْنِ إِلَّا وَطَأَهُ، وَيُظْهِرُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ لَهُ كُنُوزَ الْأَرْضِ

وَمَعَادِنَهَا، وَيَنْصُرُهُ بِالرُّعْبِ فَيَمْلَأُ الْأَرْضَ بِهِ عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مَلَأَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا. (۱)

جابر بن عبد الله انصاری می گوید: از پیامبر خدا صلی الله علیه وآله وسلم شنیدم که می فرمود:

همانا ذوالقرنین بنده صالح خدا بود که خداوند متعال او را حجّت بر بندگانش قرار داده بود.

ذوالقرنین قوم خود را به سوی خدا دعوت کرد، و به آنان فرمود: تقوای خدا را مراعات کنید.

اما آنان بر طرفی از پیشانی اش زده و او را از خود راندند.

پس از بین ایشان غایب شد، و غیبت وی به قدری طولانی گشت که برخی گفتند از دنیا رفته، برخی دیگر گفتند کشته شده و بعضی هم گفتند معلوم نیست در کدام وادی و بیابان است.

ذوالقرنین پس از مدتی غیبت، ظهور کرد و به سوی قومش برگشت. پس قوم او به طرف دیگر پیشانی اش زدند.

در بین شما هم کسی هست که بر سنت و روش ذوالقرنین خواهد بود.

ص: ۳۹

خداوند عظیم الشان به ذوالقرنین تمکن و پادشاهی در زمین را عطا فرمود و برای او از هر چیزی راهی قرار داد. و پادشاهی اش از غرب تا شرق عالم را فرا گرفت. خداوند متعال همین سنت و روش را در قائم از فرزندان من نیز جاری خواهد کرد. پس او را بر شرق و غرب عالم حاکم خواهد کرد، به گونه ای که هیچ طریق و مکانی از پستی و بلندی که ذوالقرنین بر آن قدم گذاشته نخواهد ماند مگر این که قائم ما هم بر آن قدم می گذارد.

خداوند گنج های زمین و معادن آن را برایش ظاهر می کند و با ترس و رُعبی که در دل دشمنانش می اندازد، وی را پیروز می نماید. پس به وسیله او زمین را از عدل و قسط پر می کند، چنان که از ظلم و ستم پر شده باشد.

مهدی علیه السلام از عترت و اهل بیت من است

عن الحسن بن الحسين، عن سفیان الجریری، عن عبد المؤمن، عن الحارث بن حصیره، عن عماره بن جوین العبدی، عن أبی سعید الخدری قال:

سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يقول على المنبر:

إِنَّ الْمَهْدِيَّ مِنْ عِترَتِي مِنْ أَهْلِ بَيْتِي، يَخْرُجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ، تَنْزِلُ لَهُ السَّمَاءُ قَطْرَهَا، وَتَخْرُجُ لَهُ الْأَرْضُ يَدْرَهَا، فَيَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مَلَأَهَا الْقَوْمُ ظُلْمًا وَجَوْرًا. (١)

ابو سعید خدری می گوید: از پیامبر خداصلی الله علیه وآله وسلم شنیدم که بر منبر می فرمود:

به درستی که مهدی از عترت و اهل بیت من است، در آخر الزمان ظهور می کند، آسمان قطرات باران خود را برای او نازل می نماید و زمین دانه ها و گیاهان خود را برای او می رویاند.

پس در تمام زمین، عدل و قسط را به پا می دارد، همان گونه که دیگران آن را از ظلم و جور پر کرده باشند.

ص: ۴۱

مهدی علیه السلام از برگزیدگان است.

حدَّثنا غیر واحد من أصحابنا قالوا: حدَّثنا أبوعلی محمد بن همام، قال: حدَّثنا عبد الله بن جعفر، عن أحمد بن هلال، عن محمد بن أبي عمير، عن سعيد بن غزوان، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عن آبائه عليهم السلام قال:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ اخْتَارَ مِنَ الْأَيَّامِ الْجُمُعَةَ، وَمِنَ الشُّهُورِ شَهْرَ رَمَضَانَ، وَمِنَ اللَّيَالِي لَيْلَةَ الْقَدْرِ، وَاخْتَارَنِي عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ، وَاخْتَارَ مِنِّي عَلِيًّا وَفَضَّلَهُ عَلَى جَمِيعِ الْأَوْصِيَاءِ، وَاخْتَارَ مِنْ عَلِيٍّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ، وَاخْتَارَ مِنَ الْحُسَيْنِ الْأَوْصِيَاءَ مِنْ وُلْدِهِ، يَنْفُونَ عَنِ التَّنَزِيلِ تَحْرِيفَ الْغَالِيْنَ، وَأَنْتِحَالَ الْمُبْطِلِينَ وَتَأْوِيلَ الْمُضِلِّينَ، تَاسِعُهُمْ قَائِمُهُمْ وَهُوَ ظَاهِرُهُمْ وَهُوَ بَاطِنُهُمْ. (۱)

امام صادق علیه السلام از پدران بزرگوارش علیهم السلام روایت می کند که رسول خداصلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

خدای متعال از روزها، روز جمعه را و از ماه ها، ماه

ص: ۴۲

رمضان و از شب ها، شب قدر را برگزید، و از میان همه انبیا، مرا برگزید، و از میان خاندان من، علی را برگزید و او را بر همه اوصیا برتری داد، و از خاندان علی، حسن و حسین را برگزید، و از خاندان حسین، اوصیای از فرزندان او را برگزید، و آنان از قرآن کریم تحریف غلو کنندگان و نسبت ناروای باطل گویان و تأویل گمراه کنندگان را دفع می کنند. و نهمین آنان، قائم ایشان است و او ظاهر و باطن ایشان است.

مژدگانى به امام على عليه السلام

أحمد بن هوذه، عن النهاوندى، عن عبد الله بن حماد، عن أبان بن عثمان، قال: قال أبو عبد الله عليه السلام:

بَيْنَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ بِالْبُقْعِ، فَأَتَاهُ عَلِيٌّ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: اجْلِسْ، فَأَجْلَسَهُ عَنْ يَمِينِهِ.

ثُمَّ جَاءَ جَعْفَرُ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، فَسَأَلَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، فَقِيلَ: هُوَ بِالْبُقْعِ، فَأَتَاهُ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ فَأَجْلَسَهُ عَنْ يَسَارِهِ.

ثُمَّ جَاءَ الْعَبَّاسُ فَسَأَلَ عَنْهُ، فَقِيلَ: هُوَ بِالْبُقْعِ، فَأَتَاهُ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ وَأَجْلَسَهُ أَمَامَهُ.

ثُمَّ التفت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم إلى علي عليه السلام فقال:

أَلَا أُبَشِّرُكَ! أَلَا أُخْبِرُكَ يَا عَلِيُّ!

قال: بلى يا رسول الله!

فقال صلى الله عليه وآله وسلم: كَانَ جَبْرَيْلُ عِنْدِي آتِيًّا، وَخَبَّرَنِي أَنَّ الْقَائِمَ الَّذِي يُخْرَجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ يَمَلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا كَمَا مَلَأَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا مِنْ ذُرِّيَّتِكَ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ - عَلَيْهِمُ السَّلَامُ -.

فقال علي عليه السلام: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا أَصَابَنَا خَيْرٌ قَطُّ مِنَ اللَّهِ إِلَّا عَلَى يَدَيْكَ.

ثُمَّ التَّفَتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ:

يَا جَعْفَرُ! أَلَا أُبَشِّرُكَ؟!

قَالَ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ!

فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: كَانَ جَبْرَائِيلُ عِنْدِي آتِئًا، فَأَخْبَرَنِي أَنَّ الَّذِي يَدْفَعُهَا إِلَيَّ الْقَائِمُ هُوَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ، أَمْ تَدْرِي مَنْ هُوَ؟!

قال: لا.

قال صلى الله عليه وآله وسلم: ذاك الذي وجهه كالدينارِ وأسنانه كالمنشارِ وسيفه كحريقِ النارِ، يدخلُ الجبلَ ذليلاً ويخرجُ منه عزيزاً، يكتنفه جبرئيلُ وميكائيلُ.

ثُمَّ التَّفَتَ إِلَى الْعَبَّاسِ فَقَالَ:

يَا عَمَّ النَّبِيُّ! أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَا أَخْبَرَنِي جَبْرَائِيلُ؟!

فَقَالَ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ!

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: قَالَ لِي وَيْلٌ لِدُرِّيَّتِكَ مِنْ وُلْدِ الْعَبَّاسِ.

فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَفَلَا أُجْتَنِبُ النِّسَاءَ؟!

قَالَ لَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: قَدْ فَرَّغَ اللَّهُ مِمَّا هُوَ كَاتِبٌ. (1)

امام صادق عليه السلام نقل می فرماید: در یکی از روزها که رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم در بقیع تشریف داشتند، علی علیه السلام نیز به خدمت ایشان رسید و سلام کرد.

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم به وی فرمود:

بنشین.

پس او را در سمت راست خویش نشانند.

سپس جعفر بن ابی طالب آمد، سؤال کرد رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم کجا تشریف دارند، جواب دادند: ایشان در بقیع هستند.

پس به خدمت ایشان رسید، سلام کرد.

١-٢٤. غيبت نعماني: ص ٢٤٧، حديث ١؛ بحار الأنوار: ج ٥١، ص ٧٦.

پیامبر صلی الله علیه وآله وسلم نیز او را در سمت چپ خود نشانند.

بعد از آن عباس آمد، گفت: رسول خدا کجاست؟

گفته شد: در بقیع تشریف دارند.

عباس هم به خدمت پیامبر صلی الله علیه وآله وسلم رسید و سلام کرد و حضرت نیز او را مقابل خود نشانند.

پس از این پیامبر خدا صلی الله علیه وآله وسلم توجهی به امیرالمؤمنین علیه السلام کرده، فرمود:

ای علی! آیا می خواهی مژده ای به تو بدهم؟ آیا تو را از چیزی با خبر کنم؟

امام علیه السلام عرض کرد: بفرمایید، ای رسول خدا!

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: لحظاتی پیش جبرئیل نزد من بود و به من خبر داد: آن قائمی که در آخر الزمان

ظهور می کند و زمین را از

عدل پر می نماید، همان گونه که از ظلم و جور پر شده باشد، او از نسل تو و از فرزندان حسین است.

امام علی علیه السلام گفت: ای رسول خدا! هیچ خیری از جانب خدا به ما نمی رسد، مگر این که به دست شما و توسط شما خواهد بود.

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله وسلم بعد از آن، رو به جعفر بن ابی طالب کرده، فرمودند:

ای جعفر! آیا می خواهی به تو مزده بدهم؟ آیا می خواهی تو را از چیزی آگاه سازم؟

عرض کرد: بفرمایید، ای رسول خدا!

رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمودند: لحظاتی پیش جبرئیل نزد من آمد و گفت: کسی که پرچم را به دست قائم خواهد داد، از ذریه و نسل توست، آیا او را می شناسی؟

جعفر گفت: خیر.

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: او کسی است که چهره اش مانند دینار، درخشان است و دندان هایش مانند شانه و شمشیرش همانند گداخته آتش است، با ذلت داخل کوه می شود اما با عزت بیرون می آید و جبرئیل و میکائیل از او محافظت خواهند کرد.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم سپس رو به عباس کرده، فرمودند:

ص: ۴۷

ای عموی پیامبر! آیا تو را آگاه کنم از آنچه که جبرئیل به من خبر داده است؟

عرض کرد: بفرمایید، ای رسول خدا!

پیامبر گرامی صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: جبرئیل گفت: وای بر ذریّه و فرزندان تو از جور و ستم فرزندان عباس (بنی عباس).

عباس گفت: ای رسول خدا! من بعد از این از معاشرت با زنان اجتناب خواهم کرد.

پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: خدا از آنچه شدنی است، فارغ گشته و قضای الهی حتمی شده است.

ص: ۴۸

مژدگانی به فاطمه، مهدی از ماست

جماعه، عن التلعكبري، عن أحمد بن علي، عن أحمد بن إدريس، عن ابن عيسى، عن الأهوازي، عن الحسين بن علوان، عن أبي هارون العبدی، عن أبي سعيد الخدری فی حدیث له طویل اختصرناه قال:

قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لِفَاطِمَةَ:

يَا بُنَيَّةُ! إِنَّا أُعْطِينَا أَهْلَ الْبَيْتِ سِجْعًا لَمْ يُعْطَهَا أَحَدٌ قَبْلَنَا. نَبِيُّنَا خَيْرُ الْأَنْبِيَاءِ وَهُوَ أَبُوكَ وَوَصِيُّنَا خَيْرُ الْأَوْصِيَاءِ وَهُوَ بَعْلُكَ وَشَهِيدُنَا خَيْرُ الشُّهَدَاءِ وَهُوَ عَمُّ أَبِيكَ حَمْرَةٌ وَمِنَّا مَنْ لَهُ جَنَاحَانِ خَضَعِيَانِ يَطِيرُ بِهِمَا فِي الْجَنَّةِ وَهُوَ ابْنُ عَمِّكَ جَعْفَرٌ وَمِنَّا سَبْطَا هَذِهِ الْأُمَّةِ وَهُمَا ابْنَاكَ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ وَمِنَّا وَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مَهْدِيُّ هَذِهِ الْأُمَّةِ الَّذِي يُصَلِّي خَلْفَهُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ.

ثُمَّ ضَرَبَ بِيَدِهِ عَلَى مَنْكَبِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَقَالَ مِنْ هَذَا ثَلَاثًا. (١)

پیامبر خداصلی الله علیه وآله وسلم به دخترش فاطمه زهراعلیها السلام فرمودند:

ص: ۴۹

ای دخترم! به ما اهل بیت هفت چیز عطا شده که قبل از ما به هیچ کس دیگری داده نشده است:

- پیامبر ما، بهترین پیامبران است که او پدرت می باشد.

- وصی ما، بهترین وصی است که او شوهرت می باشد.

- شهید ما، بهترین شهیدان است و او عموی پدرت، حمزه است.

- از ماست، آن که با دو بال در بهشت پرواز می کند و او پسر عمویت جعفر است.

- دو سبط این ائمت از مایند که آنان حسن و حسین، فرزندان تو می باشند.

- و قسم به خدایی که جز او خدایی نیست! مهدی این ائمت از ماست، همان که عیسی بن مریم، پشت سرش به نماز می ایستد.

سپس به شانه حسین زد و سه بار فرمود:

از فرزندان او است.

ص: ۵۰

مهدی علیه السلام از فرزندان فاطمه علیها السلام

المفید، عن إسماعیل بن یحیی العبسی، عن محمد بن جریر الطبری، عن محمد بن إسماعیل الصواری، عن أبی الصلت الهروی، عن الحسین الأشقر، عن قیس بن الربیع، عن الأعمش، عن عباہ بن ربیع، عن أبی ایوب الأنصاری قال:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لِفَاطِمَةَ فِي مَرَضِهِ:

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا بُدَّ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ مِنْ مَهْدِيٍّ وَهُوَ وَاللَّهِ مِنْ وُلْدِكَ. (١)

پیامبر عظیم الشان صلی الله علیه وآله وسلم آن گاه که در بستر بیماری بودند، به دخترش فاطمه علیها السلام فرمودند:

سوگند به آن که جانم به دست اوست! حتماً برای این امت «مهدی» خواهد بود، به خدا قسم که او از فرزندان تو می باشد.

ص: ۵۱

مهدی علیه السلام از فرزندان امام حسین علیه السلام

بإسناد التميمي، عن الرضا، عن آبائه، عن علي عليهم السلام قال:

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

لَا تَذْهَبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَقُومَ بِأَمْرِ أُمَّتِي رَجُلٌ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ، يَمْلَأُهَا عَدْلًا كَمَا مَلَأَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا. (١)

امام رضا از قول پدران بزرگوارش علیهم السلام و ایشان از حضرت علی علیه السلام نقل کرده اند که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرموده است:

دنیا تمام نخواهد شد تا این که مردی از اولاد [امام] حسین علیه السلام برای امر امت من قیام نماید، زمین را پر از عدل می کند، چنان که از ظلم و جور پر شده باشد.

ص: ۵۲

مهدی علیه السلام از صلب حسین علیه السلام است

حدَّثنا محمد بن علی ماجیلویه قال: حدَّثنی عمی محمد بن أبی القاسم، عن أحمد بن أبی عبد الله البرقی، عن محمد بن علی القرشی، عن محمد بن سنان، عن المفضل بن عمر، عن أبی حمزه الثمالی، عن أبی جعفر محمد بن علی الباقر، عن أبیه علی بن الحسین، عن أبیه الحسین بن علی - علیهم السلام - قال: دخلت أنا وأخی علی جدی رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم، فأجلسنی علی فخذه، وأجلس أخی الحسن علی فخذه الأخری، ثمَّ قبلنا وقال صلی الله علیه وآله وسلم:

بِأَبِي أَنْتُمْ مِنْ إِمَامَيْنِ صَالِحَيْنِ اخْتَارَ كَمَا اللَّهُ مَنِّي وَمِنْ أَبِيكُمَا وَأُمَّكُمَا، وَأَخْتَارَ مِنْ صُلْبِكِ يَا حُسَيْنُ تَسْبِعَةَ أُمَّةٍ، تَسِعُهُمْ فَأَتَتْهُمْ، وَكُلُّهُمْ فِي الْفَضْلِ وَالْمَنْزِلَةِ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى سَوَاءٌ. (۱)

امام حسین علیه السلام روایت می کند که من و برادرم به محضر جدّم رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم شرفیاب شدیم، آن حضرت مرا بر یک زانو و برادرم حسن را بر زانوی دیگرش نشانند، ما را بوسیده، فرمود:

پدرم به قربان شما دو امام شایسته باد! خدای تعالی

ص: ۵۳

شما را از وجود من و پدرتان اختیار کرد، ای حسین! خداوند از صلب تو، نه امام برگزید که نهمین آنها قائم ایشان است و همه آنها در فضیلت و منزلت نزد خدای متعال برابرند.

ص: ۵۴

غیبت، حتمی و طولانی است

ابن المتوکل، عن علی، عن أبیه، عن الهروی، عن الرضا، عن آبائه علیهم السلام قال:

قال النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ بَشِيرًا لِيُغَيَّبَنَّ الْقَائِمُ مِنْ وُلْدِي بِعَهْدٍ مَعَهُودٍ إِلَيْهِ مِنِّي، حَتَّى يَقُولَ أَكْثَرُ النَّاسِ مَا لِلَّهِ فِي آلِ مُحَمَّدٍ حَاجَةٌ وَيَشْكُوكَ آخِرُونَ فِي وِلَادَتِهِ فَمَنْ أَدْرَكَ زَمَانَهُ فَلْيَتَمَسَّكَ بِعِدَّتِهِ وَلَا يَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ إِلَيْهِ سَبِيلًا بِشَكِّهِ فَيُزِيلُهُ عَن مِلَّتِي وَيُخْرِجُهُ مِن دِينِي فَقَدْ أَخْرَجَ أَبُوئِيكُم مِّنَ الْجَنَّةِ مِن قَبْلُ وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ جَعَلَ الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ (١)

امام رضا از پدران بزرگوارش علیهم السلام نقل می کند که پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرموده است:

سوگند به آن که مرا از روی حقیقت و برای بشارت مردم، به پیامبری برانگیخت، حتماً قائم از فرزندان من غایب خواهد شد تا مدتی که با او عهد کرده ام.

ص: ۵۶

(این غیبت آن قدر طول می کشد که) اکثر مردم می گویند: خدا را به آل محمد نیازی نیست. برخی نیز در ولادت او شک می کنند.

پس هر که آن زمان را درک کرد، باید به دین او متمسک شود و با شک و تردید، شیطان را بر خود غالب نکند که در این صورت او را از ملت من بیرون می کند و او را از دین من خارج می نماید. (و بدانید که این شیطان) همان است که پدر و مادر شما را قبلاً از بهشت بیرون کرده بود. البته خداوند متعال شیطان را فقط بر کسانی که ایمان نیاورند، مسلط خواهد کرد.

ص: ۵۷

دوران غیبت و ظهور ناگهانی

أبی وابن الولید وابن المتوکل جمیعاً، عن سعد والحمری ومحمد العطار جمیعاً، عن ابن عیسی و ابن هاشم والبرقی وابن أبی الخطاب جمیعاً، عن ابن محبوب، عن داود بن الحصین، عن أبی بصیر، عن الصادق، عن آبائه علیهم السلام قال:

قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

الْمَهْدِيُّ مِنْ وُلْدِي، إِسْمُهُ إِسْمِي وَكُنْيَتُهُ كُنْيَتِي، أَشْبَهُ النَّاسِ بِي خَلْقًا وَخُلُقًا تَكُونُ لَهُ غَيْبَةٌ وَحَيْرَةٌ، حَتَّى يَصِلَ الْخَلْقُ عَنْ أَدْيَانِهِمْ، فَعِنْدَ ذَلِكَ يُقْبَلُ كَالشَّهَابِ الثَّاقِبِ، فَيَمْلَأُهَا عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مَلَأْتُ ظُلْمًا وَجَوْرًا (۱)

پیامبر عظیم الشان صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

مهدی از فرزندان من است، نام او نام من است و کنیه اش کنیه من است. شبیه ترین مردم به من است، از جهت سیرت و صورت (خلقت و اخلاق).

غیبتی برای او خواهد بود که دوران حیرت و سرگردانی است، تا به حدی که مردم از دین خودشان گمراه می شوند.

ص: ۵۸

اما در همین وقت مهدی رو می کند و به سرعت شهاب ثاقب (سریع) ظهور می نماید. پس زمین را پر از عدل و داد می کند، همان طور که از ظلم و جور پر شده باشد.

ص: ۵۹

حدثنا ابوالحسن محمد بن علی بن الشاه الفقيه المروزي بمروالروذ قال: حدثنا ابو حامد أحمد بن محمد بن الحسين قالک حدثنا أبو یزید أحمد بن خالد الخالدي قال: حدثنا محمد بن أحمد بن صالح التميمي قال: حدثنا محمد بن حاتم القطان عن أبي حماد بن عمرو، عن الإمام جعفر بن محمد، عن أبيه، عن جدّه، عن علی بن أبي طالب عليهم السلام في حديث طويل في وصيه النبي صلى الله عليه وآله وسلم يذكر فيها:

أن رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم قال له:

يَا عَلِيُّ وَاعْلَمْ أَنَّ أَعْجَبَ النَّاسِ إِيمَانًا وَأَعْظَمَهُمْ يَقِينًا قَوْمٌ يَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ، لَمْ يَلْحَقُوا النَّبِيَّ وَحَجَبَ عَنْهُمْ الْحُجَّةَ، فَأَمَّنُوا بِسَوَادٍ عَلِيٍّ بَيَاضٍ. (١)

امام صادق از پدران بزرگوارش و از علی بن ابی طالب علیه السلام در حدیثی طولانی که وصیت پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم را ذکر می کند روایت کرده است که رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم به علی علیه السلام فرمودند:

ای علی بدان که شگفت انگیزترین مردم از جهت ایمان

ص: ۶۰

و عظیم ترین آنان از حیث یقین، مردمی هستند که در آخرالزمان خواهند بود، پیامبر را ندیده اند و از امام نیز محجوبند، اما به سیاهی بر روی سفیدی ایمان آورده اند.

ص: ۶۱

منتظران واقعي كم اند

ابن المتوكل، عن الأسدي، عن البرمكي، عن علي بن عثمان، عن محمد بن الفرات، عن ثابت بن دينار، عن سعيد بن جبير، عن ابن عباس قال:

قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ إِمَامٌ أُمَّتِي وَخَلِيفَتِي عَلَيْهِمْ بَعْدِي، وَمِنْ وُلْدِهِ الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ الَّذِي يَمْلَأُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مُلِئَتْ جَوْرًا وَظُلْمًا، وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ بِشِيرًا إِنَّ الثَّابِتِينَ عَلَى الْقَوْلِ بِهِ فِي زَمَانٍ غَيْبَتِهِ لَأَعْرُ مِنْ الْكِبْرِيَةِ الْأَحْمَرِ.

فَقَامَ إِلَيْهِ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ فَقَالَ:

يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَلِلْقَائِمِ مِنْ وُلْدِكَ غَيْبَةٌ.

فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَرَبِّي وَلِيْمَحَّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ، يَا جَابِرُ! إِنَّ هَذَا الْأَمْرَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ، وَسِرٌّ مِنْ سِرِّ اللَّهِ، مَطْوِيُّ عَنْ عِبَادِهِ، فَإِيَّاكَ وَالشَّكَّ فِي أَمْرِ اللَّهِ فَهُوَ كُفْرٌ. (١)

ص: ٦٢

پیامبر خداصلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

علی بن ابی طالب علیه السلام امام و پیشوای امت من است و خلیفه من بر آنان بعد از من می باشد.

«قائم» از فرزندان اوست، همان که منتظر است تا خداوند عزیز به وسیله او زمین را پر از عدل و داد کند همان طور که از ظلم و جور پر شده باشد.

قسم به آن که مرا به حق و برای بشارت مردم، به پیامبری برانگیخت! به درستی که آنان که در زمان غیبت قائم، بر قول به او و امامت او ثابت می مانند و اعتقاد دارند، کمیاب تر از کبریت احمر (یا قوت سرخ) می باشند.

جابر بن عبدالله انصاری برخاست و گفت: ای رسول خدا! آیا برای قائم که از فرزندان شماست غیبتی خواهد بود؟

پیامبر خداصلی الله علیه وآله وسلم فرمود: آری، به خدا قسم! «و خداوند در آن موقع مؤمنان را در بوته امتحان خالص می گرداند و کافران را زایل و باطل می کند».

ای جابر! این امری از امور خداست و سَرّی از اسرار الهی است که از بندگان خود پوشانیده است. پس بپرهیز از شک و تردید در امر خدا که موجب کفر می شود.

ص: ۶۳

مرگ با انکار قائم، مرگ جاهلیت است

الوزّاق، عن الأسدی، عن النخعی، عن النوفلی، عن غیاث بن إبراهیم، عن الصادق، عن آبائه علیهم السلام قال:

قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ أَتَكَرَّ الْقَائِمَ مِنْ وُلْدِي فِي زَمَانِ غَيْبَتِهِ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً. (۱)

امام صادق از پدران بزرگوارش علیهم السلام بازگو می کند که پیامبر عظیم الشأن صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

هر کس «قائم» را که از فرزندان من است در زمان غیبت او انکار نماید، مردن او به مرگ جاهلیت خواهد بود.

ص: ۶۴

فدای آن تنهای یگانه!

أخبرني أبو القاسم جعفر بن محمد، عن محمد بن يعقوب، عن علي بن إبراهيم بن هاشم، عن أبيه و علي بن محمد القاساني جميعا عن زكريا بن يحيى بن النعمان، قال: سمعت علي بن جعفر بن محمد يحدث الحسن بن الحسين بن علي بن الحسين، فقال في حديثه: لقد نصر الله أبا الحسن الرضا عليه السلام لما بغى عليه إخوته وعمومته. و ذكر حديثا طويلا حتى انتهى إلى قوله: فقامت و قبضت علي يد أبي جعفر محمد بن علي الرضا عليه السلام و قلت له: أشهد أنك إمام عند الله فبكي الرضا عليه السلام ثم قال:

يَا عَمَّ أَلَمْ تَسْمَعْ أَبِي وَهُوَ يَقُولُ:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

بِأَبِي ابْنِ خَيْرِهِ الْإِمَاءِ النَّوْبِيَةِ الطَّيِّبَةِ، يَكُونُ مِنْ وُلْدِهِ الطَّرِيدُ الشَّرِيدُ الْمُؤْتَوِّرُ بِأَبِيهِ وَجَدِّهِ صَاحِبُ الْغَيْبِ، فَيُقَالُ مَاتَ أَوْ هَلَكَ أَيْ وَاذِ سَلَكَ.

فَقُلْتُ: صَدَقْتَ، جُعِلْتُ فِدَاكَ. (١)

امام رضا عليه السلام به عموی خود فرمود: ای عمو! آیا از پدرم نشنیدی

ص: ۶۵

که می فرمود:

پیامبر خداصلی الله علیه وآله وسلم فرموده است:

پدرم به فدای فرزند بهترین کنیزان مغربی و پاک، که از فرزندان اوست آن تنهای رانده شده که انتقام خون پدر و جدش را می گیرد، صاحب غیبتی که در مورد او می گویند: از دنیا رفته است، یا کشته شده است، و معلوم نیست در کدام وادی و بیابان به سر می برد.

گفتم: درست می فرمایید، فدای شما بشوم!

ص: ۶۶

انتظار فرج، بهترین اعمال

عن محمد بن مسعود، عن جعفر بن معروف، قال: أخبرني محمد بن الحسين، عن جعفر بن بشير، عن موسى بن بكر الواسطي، عن أبي الحسن، عن آبائه عليهم السلام:

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

أَفْضَلُ أَعْمَالِ أُمَّتِي أَنْتِظَارُ الْفَرَجِ مِنَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ. (١)

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

بهترین اعمال امت من، انتظار فرج از جانب خداوند عظیم الشأن است.

ص: ۶۷

عن محمد بن الحنفیه عن أميرالمؤمنین علیه السلام:

عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ:

يَا عَلِيُّ! أَنْتَ مِثِّي وَ أَنَا مِنْكَ وَ أَنْتَ أَخِي وَ وَزِيرِي. فَأِذَا مِتُّ ظَهَرْتَ لَكَ ضَعَائِنُ فِي صُدُورِ قَوْمٍ، وَ سَتَكُونُ بَعْدِي فِتْنَةٌ صَيِّمَاءُ صَيِّلَمٌ يَسِيْقُطُ فِيهَا كُلُّ وَ لِيَجِهٍ وَ بَطَانَةٍ وَ ذَلِكَ عِنْدَ فِقْدَانِ الشَّيْعَةِ الْخَامِسَةِ مِنْ وُلْدِ السَّابِعِ مِنْ وُلْدِكَ، تَحْزُنُ لِفَقْدِهِ أَهْلُ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ، فَكَمْ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٍ مُتَأَسِّفٍ مُتَلَهِّفٍ حَيْرَانٍ عِنْدَ فَقْدِهِ.

ثُمَّ أَطْرَقَ مَلِيئًا، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ وَ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

بِأَبِي وَ أُمِّي وَ شَبِيهِ وَ شَبِيهِ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ، عَلَيْهِ جُيُوبُ النُّورِ (أَوْ قَالَ جَلَابِيْبُ النُّورِ)، تَتَوَقَّدُ مِنْ شُعَاعِ الْقُدْسِ كَأَنِّي بِهِمْ آيِسٌ مَا كَانُوا، نُودُوا بِإِنْدَاءٍ يُسْمَعُ مِنَ الْبُعْدِ كَمَا يُسْمَعُ مِنَ الْقُرْبِ، يَكُونُ رَحْمَةً عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ عَذَابًا عَلَى الْمُنَافِقِينَ.

قُلْتُ: وَ مَا ذَلِكَ الْبِنْدَاءُ؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ثَلَاثَةٌ أَصْوَاتٍ، فِي رَجَبِ الْأَوَّلِ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ، الثَّانِي أَرْفَتِ الْأَرْفَةَ، الثَّلَاثُ يَرُونَ يَدَنَا بَارِزًا مَعَ قَرْنِ الشَّمْسِ، يُنَادِي أَلَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ فُلَانًا بَنَ فُلَانٍ حَتَّى يَنْسِبَهُ إِلَى عَلِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فِيهِ هَلَاكُ الظَّالِمِينَ، فَعِنْدَ ذَلِكَ يَأْتِي الْفَرْجُ وَ يَشْفِي اللَّهُ صُدُورَهُمْ وَ يُدْهَبُ غَيْظُ قُلُوبِهِمْ.

قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَكَمْ يَكُونُ بَعْدِي مِنَ الْأَيْمَةِ؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: بَعْدَ الْحُسَيْنِ تِسْعَةٌ وَ التَّاسِعُ قَائِمُهُمْ. (١)

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم به امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

ای علی تو از منی و من از توام، تو برادر و وزیر منی. وقتی من وفات کردم دشمنی تو در سینه های قوم ظاهر می گردد و به زودی بعد از من فتنه شدید ظاهر می شود، کسانی که از نزدیکان و اقوام و یاران او نباشند در آن واقع می شوند، این در وقتی است که امام پنجم از اولاد امام هفتم از نسل تو مفقود و غایب شود.

اهل زمین و آسمان از فقدان او محزون می شوند، مرد و زن مؤمن تأسف خورده، حیران و سرگردان می مانند.

بعد از آن سر مبارک خود را به پایین انداخته پس از

ص: ۶۹

پدر و مادرم فدای کسی باد که با من همنام و شبیه من و شبیه موسی بن عمران است و بر او پرده‌هایی از نور است. گویا من کسانی را که مهدی را از دست داده‌اند و تأسّف و تلّهف می‌کنند می‌بینم و از حالت ایشان یأسی به من می‌رسد، ایشان را ندایی رسد که از دور شنیده می‌شود چنان که از نزدیک شنیده می‌شود و آن امام، برای مؤمنین رحمت است و برای منافقان عذاب خواهد گردید.

من عرض کردم: این ندا چیست؟

فرمود: سه صوت است در ماه رجب: صدای اوّل «أَلَّا لَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ» است صدای دوم: «أَزْفَهُ الْإِزْفَهُ» است؛ (یعنی قیامت نزدیک گردید.) سومین نشانه این است که هنگام برآمدن خورشید، بدنی آشکار می‌شود که از آن ندا می‌رسد:

آگاه باشید! به درستی که خدای تعالی مبعوث گردانید فلان بن فلان را، و نسبت وی را به امیرالمؤمنین علیه السلام می‌رساند. که در ظهور او، هلاکت ظالمین است. پس در این وقت فرج مؤمنین است. خدای تعالی به سینه‌های ایشان

شفا می بخشد و غیظ دل هایشان را می برد.»

عرض کردم: یا رسول الله! بعد از من چند نفر امام خواهند بود؟

فرمود: «بعد از حسین نه نفر، که نهمین ایشان قائم شان است.»

ص: ۷۱

فصل سوم: نشانه های آخرالزمان

اشاره

ص: ۷۳

ابن إدريس، عن أبيه، عن محمد بن آدم، عن أبيه، عن ابن أبياس، عن المبارك بن فضاله، عن وهب بن منبه يرفعه إلى ابن عباس قال:

قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

لَمَّا عَرَّجَ بِي رَبِّي جَلَّ جَلَالُهُ أَتَانِي النَّدَاءُ يَا مُحَمَّدُ قُلْتُ لَبَّيْكَ رَبَّ الْعُظْمَى لَبَّيْكَ، فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيَّ يَا مُحَمَّدُ فِيمَ اخْتَصَيْتَ الْمَلَأَ الْأَعْلَى قُلْتُ: إِلَهِي لَا عِلْمَ لِي فَقَالَ لِي: يَا مُحَمَّدُ هَلَّا اتَّخَذْتَ مِنَ الْأَدَمِيِّينَ وَزِيرًا وَأَخًا وَوَصِيًّا مِنْ بَعْدِكَ؟ فَقُلْتُ إِلَهِي وَمَنْ اتَّخَذْتُ تَخَيَّرَ لِي أَنْتَ يَا إِلَهِي فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيَّ يَا مُحَمَّدُ قَدْ اخْتَرْتُ لَكَ مِنَ الْأَدَمِيِّينَ عَلِيًّا فَقُلْتُ إِلَهِي ابْنُ عَمِّي فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيَّ يَا مُحَمَّدُ إِنَّ عَلِيًّا وَارِثُكَ وَوَارِثُ الْعِلْمِ مِنْ بَعْدِكَ وَصَاحِبُ لَوْآئِكَ لَوْ آءِ الْحَمْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَصَاحِبُ حَوْضِكَ يَسْقِي مَنْ وَرَدَ عَلَيْهِ مِنْ مُؤْمِنِي أُمَّتِكَ ثُمَّ أَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَا مُحَمَّدُ إِنَّي قَدْ أَقْسَمْتُ عَلَى نَفْسِي قِسْمًا حَقًّا لَا يَشْرَبُ مِنْ ذَلِكَ الْحَوْضِ مُبْغِضٌ لَكَ وَلَا أَهْلُ بَيْتِكَ وَذُرِّيَّتِكَ الطَّيِّبِينَ حَقًّا حَقًّا. أَقُولُ:

ص: ٧٤

يَا مُحَمَّدُ لَأَدْخُلَنَّ الْجَنَّةَ جَمِيعَ أُمَّتِكَ إِلَّا مَنْ أَبِي فَقُلْتُ إِلَهِي وَأَحَدٌ يَا أَبِي دُخُولَ الْجَنَّةِ فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بَلَى فَقُلْتُ فَكَيْفَ يَا أَبِي
فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيَّ يَا مُحَمَّدُ اخْتَرْتُكَ مِنْ خَلْقِي وَاخْتَرْتُ لَكَ وَصِيًّا مِنْ بَعْدِكَ وَجَعَلْتُهُ مِنْكَ بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا
أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدَكَ وَالْقَيْتُ مُحَبَّبٌ فِي قَلْبِكَ وَجَعَلْتُهُ أَبَا وَلَدِكَ فَحَقُّهُ بَعْدَكَ عَلَى أُمَّتِكَ كَحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فِي حَيَاتِكَ فَمَنْ جَحَدَ
حَقَّهُ جَحْدًا حَقَّكَ وَمَنْ أَبِي أَنْ يُوَالِيَهُ فَقَدْ أَبِي أَنْ يُوَالِيَكَ وَمَنْ أَبِي أَنْ يُوَالِيَكَ فَقَدْ أَبِي أَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ فَخَرَزْتُ لِلَّهِ سَاجِدًا
شُكْرًا لِمَا أَنْعَمَ إِلَيَّ فَإِذَا مُنَادٍ يُنَادِي اِرْفَعْ يَا مُحَمَّدُ رَأْسَكَ وَسَيَلْنِي أَعْطَكَ فَقُلْتُ يَا إِلَهِي اجْمَعْ أُمَّتِي مِنْ بَعْدِي عَلَى وِلَايَةِ عَلِيِّ بْنِ
أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِيُرِيدُوا عَلَيَّ جَمِيعًا حَوْضِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيَّ يَا مُحَمَّدُ إِنِّي قَدْ قَضَيْتُ فِي عِبَادِي قَبْلَ أَنْ
أَخْلُقَهُمْ وَقَضَى مَاضٍ فِيهِمْ لِأَهْلِكَ بِهِ مِنْ أَشَاءٍ وَأَهْدَى بِهِ مَنْ أَشَاءَ وَقَدْ آتَيْتُهُ عِلْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَجَعَلْتُهُ وَزِيرَكَ وَخَلِيفَتَكَ مِنْ
بَعْدِكَ عَلَى أَهْلِكَ وَأُمَّتِكَ عَزِيمَةً مِنِّي وَلَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ عَادَاهُ وَأَبْغَضَهُ وَأَنْكَرَ وِلَايَتَهُ بَعْدَكَ فَمَنْ أَبْغَضَهُ أَبْغَضَكَ وَمَنْ
أَبْغَضَكَ فَقَدْ

أَبْغَضَ نَبِيٍّ وَمَنْ عَادَاهُ فَقَدْ عَادَاكَ وَمَنْ عَادَاكَ فَقَدْ عَادَانِي وَمَنْ أَحَبَّهُ فَقَدْ أَحَبَّكَ وَمَنْ أَحَبَّكَ فَقَدْ أَحَبَّنِي وَقَدْ جَعَلْتُ لَهُ هَذِهِ
الْفَضِيلَةَ وَأَعْطَيْتُكَ أَنْ أُخْرِجَ مِنْ صُلْبِهِ أَحَدَ عَشَرَ مَهْدِيًّا كُلُّهُمْ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ مِنَ الْبِكْرِ الْبُتُولِ وَآخِرُ رَجُلٍ مِنْهُمْ يُصَلِّيَ خَلْفَهُ عَيْسَى
ابْنُ مَرْيَمَ يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا كَمَا مَلَأَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا أَنْجِي بِهِ مِنَ الْهَلَكَةِ وَأَهْدِي بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَأَبْرِءْ بِهِ الْأَعْمَى وَأَشْفِي بِهِ الْمَرِيضَ
فَقُلْتُ إِلَهِي وَسَيِّدِي مَتَى يَكُونُ ذَلِكُكَ فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَكُونُ ذَلِكَ إِذَا رَفَعَ الْعِلْمَ وَظَهَرَ الْجَهْلُ وَكَثُرَ الْقُرْآنُ وَقَلَّ الْعَمَلُ وَكَثُرَ
الْقَتْلُ وَقَلَّ الْفُقَهَاءُ الْهَادُونَ وَكَثُرَ الْفُقَهَاءُ الضَّلَالَةَ وَالخَوْنَةَ وَكَثُرَ الشُّعْرَاءُ وَاتَّخَذَ أُمَّتُكَ قُبُورَهُمْ مَسَاجِدَ وَحَلِيَّتِ الْمَصَاحِفُ
وَزُخْرِفِ الْمَسَاجِدُ وَكَثُرَ الْجَوْرُ وَالْفَسَادُ وَظَهَرَ الْمُنْكَرُ وَأَمَرَ أُمَّتُكَ بِهِ وَنَهَى عَنِ الْمَعْرُوفِ وَاكْتَفَى الرَّجَالُ بِالرِّجَالِ وَالنِّسَاءُ بِالنِّسَاءِ
وَصَارَ الْأَمْرَاءُ كَفْرَةً وَأَوْلِيَاؤُهُمْ فَجْرَةً وَأَعْوَانُهُمْ ظَلَمَةً وَذَوُو الرَّأْيِ مِنْهُمْ فَسِقَةً وَعِنْدَ ذَلِكَ ثَلَاثَةٌ خُسُوفٍ: خَسَفَ بِالْمَشْرِقِ وَخَسَفَ
بِالْمَغْرِبِ وَخَسَفَ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَخَرَابُ الْبَصْرَةِ عَلَى يَدِ رَجُلٍ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ يَتَّبِعُهُ الزُّنُوجُ، وَخُرُوجُ رَجُلٍ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ،

وَأَخْبَرَنِي بِبِلَاءِ بَنِي أُمِّيهِ لَعْنَهُمُ اللَّهُ، وَمِنْ فِتْنِهِ وُلِدَ عَمِّي وَمَا هُوَ كَأَنَّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، فَأَوْصَيْتُ بِذَلِكَ ابْنَ عَمِّي حِينَ هُبِطْتُ إِلَى الْأَرْضِ وَأُذِّيتِ الرَّسَالَهٗ، وَلِلَّهِ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ كَمَا حَمَدَهُ النَّبِيُّونَ وَكَمَا حَمَدَهُ كُلُّ شَيْءٍ قَبْلِي وَمَا هُوَ خَالِقُهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. (۱)

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرموده است:

آن گاه که پروردگaram مرا به معراج برد، ندا فرمود: ای محمد! گفتم: بله، بله، ای پروردگار عظیم الشأن، لبتیک!

پس وحی فرمود: ای محمد! اهل آسمان ها در مورد کدام امر با یکدیگر مخاصمه کردند؟

عرض کردم: خدایا مرا به آن علمی نیست.

فرمود: آیا کسی از آدمیان را برای خودت به عنوان وزیر و برادر و وصی بعد از خودت انتخاب نکرده ای؟

گفتم: خدایا! چه کسی را انتخاب کنم؟ تو خود کسی را انتخاب بفرما.

ص: ۷۷

پس وحی رسید: ای محمد! من از بین تمام انسان ها، علی را برایت برگزیدم.

عرض کردم: خدایا! پسر عمویم؟

خداوند وحی فرمود: ای محمد! علی وارث تو و وارث علم تو بعد از خودت می باشد.

او در روز قیامت صاحب پرچم تو می باشد که آن پرچم هدایت است. او صاحب حوض توست و هر که از مؤمنان امت تو بر آن وارد شود او را سیراب می کند.

سپس وحی دیگری رسید: ای محمد! به ذات خودم قسم یاد می کنم که هیچ یک از دشمنان تو و دشمنان اهل بیت تو و فرزندان تو از آن حوض نخواهند نوشید.

به حقیقت می گویم ای محمد! که تمام امت تو را داخل بهشت خواهم کرد، مگر کسی که خود امتناع کند.

عرض کردم: خدایا! آیا کسی هست که از ورود به بهشت امتناع کند؟

خداوند متعال فرمود: آری.

گفتم: چطور؟

فرمود: ای محمد! از بین تمام بندگان، فقط تو را اختیار

کردم، و برای جانشینی بعد از تو نیز کسی را وصی انتخاب کردم، مثل او برای تو، مثل هارون است برای موسی، مگر این که بعد از تو پیامبری نخواهد بود.

محبت او را بر قلب تو انداختم و او را پدر فرزندانم قرار دادم.

حقّ او بر امت بعد از تو همانند حقّ خودت بر آنان است در زمان حیاتت، پس هر که حقّ او را انکار کند، حقّ تو را انکار کرده است. و هر که از ولایت او امتناع نماید، از ولایت تو امتناع نموده است. و هر که از ولایت تو سرباز زند، از ورود به بهشت ابا کرده است.

پس از این، به خاطر نعمت های خداوند به سجده افتادم و شکر خدا نمودم.

در این هنگام بود که منادی ندا داد: ای محمد! سربردار، و بخواه از من تا عطايت كنم.

عرض کردم: خدایا! امت مرا بر محور ولایت علی بن ابی طالب علیه السلام جمع کن، تا همه آنان در روز قیامت بر حوض من وارد شوند.

خداوند وحی فرمود: ای محمد! قضای من در مورد

بندگانم، قبل از آن که آنان را خلق کنم جاری شده و حتمی گشته است، هر که را بخواهم هلاک می کنم و هر که را بخواهم، هدایت می نمایم.

به درستی که همان علمی که به تو دادم، برای بعد از تو به علی هم دادم و او را وزیر و خلیفه تو قرار دادم؛ هم برای اهل تو و هم برای امت بعد از تو، و این دستور قطعی از جانب من است.

هر که با علی دشمنی ورزد و منکر ولایتش باشد داخل بهشت نخواهد شد.

آن که با علی بغض و کینه داشته باشد، با تو کینه ورزی کرده و آن که با تو چنین کند، با من کینه ورزی نموده است.

آن که با علی دشمنی کند، با تو دشمنی کرده است و آن که با تو دشمنی کند، با من دشمنی کرده است.

هر که علی را دوست بدارد، تو را دوست داشته و آن که تو را دوست بدارد، حتماً دوست من است.

به تحقیق این فضیلتی است که برای او قرار دادم، و عطایی است که به تو دادم به این که یازده نفر مهدی از نسل او که همگی از ذریه تو واز بکر بتول هستند بیورم.

آخرین آنان کسی است که عیسی بن مریم پشت سرش به نماز می ایستد، زمین را پر از عدل و داد می کند همان گونه که از ظلم و ستم پر شده باشد.

دیگران را به وسیله او از هلاکت نجات می دهم و به وسیله او هدایت می کنم، و به وسیله او کور را بینا و مریض را شفا می دهم.

گفتم: خدای من و آقای من! چه موقع چنین خواهد شد؟

خداوند متعال وحی فرمود: آن گاه که علم برداشته شود و جهل ظاهر گردد، قاریان بسیار اما عمل کم شود، آن گاه که قتل زیاد گردد و آن گاه که فقهای هدایت کننده کم شوند اما فقهای گمراه و خیانت کار و یاوه گویان زیاد شوند.

آن گاه که امت تو، قبور خود را مسجد قرار دهند، مصحف ها را زینت و مساجد را آذین بندی کنند و با طلا یا غیر آن منقش نمایند.

و آن گاه که ظلم و فساد زیاد شود و منکرات علنی گردد و مردم را به آن امر، اما از معروف نهی نمایند.

مردان به مردان و زنان به زنان اکتفا کنند. آن گاه که امیران و پادشاهان از کافران باشند و دوستان ایشان فاسق

و یاوران آنان از ظالمان و صاحبان رأی نیز از فاسقان باشند.

در این هنگام سه خسوف واقع خواهد شد؛ یکی در مشرق و یکی در مغرب و دیگری در جزیره العرب.

شهر بصره به دست فردی از ذریه تو خراب خواهد شد که پیروان او رومی هستند.

سپس مردی از فرزندان حسین بن علی علیهما السلام قیام می نماید، دجال از شرق و از ناحیه سیستان و سفیانی نیز خروج می کنند.

گفتم: ای خدای من! بعد از من فتنه ها چگونه خواهد بود؟

خداوند به من وحی فرمود و مرا خبر داد از کارهای بنی امیه که خدا آن ها را لعنت کند و نیز از فتنه فرزندان عمویم. و نیز خبر داد از آنچه که تا روز قیامت واقع خواهد شد.

همه این اخبار و حوادث را آن موقعی که از معراج به زمین برگشتم، به پسر عمویم سفارش کردم و رسالت خودم را انجام دادم.

حمد مخصوص خداوند است و من نیز خدا را حمد می کنم

همان طور که تمام انبیا او را حمد می کنند، و همان گونه که تمام اشیای عالم و آنچه که خدا خالق آن است تا روز قیامت همه، حمد کننده خدایند.

ص: ۸۳

نشانه های آخر الزمان (۱)

علی بن ابراهیم، عن هارون بن مسلم، عن مسعده بن صدقه، عن ابي عبد الله عليه السلام قال:

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

كَيْفَ بِكُمْ إِذَا فَسَدَتْ نِسَابُكُمْ وَفَسَقَ شَبَابُكُمْ وَلَمْ تَأْمُرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَلَمْ تَنْهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ فَقِيلَ لَهُ وَيَكُونُ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ نَعَمْ وَشَرٌّ مِنْ ذَلِكَ كَيْفَ بِكُمْ إِذَا أَمَرْتُمْ بِالْمُنْكَرِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمَعْرُوفِ فَقِيلَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَيَكُونُ ذَلِكَ قَالَ نَعَمْ وَشَرٌّ مِنْ ذَلِكَ كَيْفَ بِكُمْ إِذَا رَأَيْتُمُ الْمَعْرُوفَ مُنْكَرًا وَالْمُنْكَرَ مَعْرُوفًا (۲)

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمودند:

چگونه خواهید بود آن گاه که زنان شما فاسد شوند، جوانانتان فاسق گردند و شما هم امر به معروف و نهی از منکر نکنید.

پس به ایشان عرض شد: ای رسول خدا! آیا چنین خواهد شد؟

پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: آری، و بدتر از این هم خواهد شد، آن گاه که به بدی امر کنید و از معروف بازدارید.

گفته شد: ای رسول خدا! آیا این گونه خواهد شد؟

ص: ۸۴

۱- ۲. چون خدا کامل و عادل محض بوده و ازلی و ابدی است.

۲- ۳۸. اصول الکافی، ج ۵، ص ۵۹ و منتخب الاثر، ص ۵۲۹.

ایشان فرمودند: آری، و بدتر از این هم می شود، آن گاه که کار خوب را بد بدانید و کار بد را خوب بشمرید.

ص: ۸۵

نشانه های آخر الزمان (۱)

حدثنى أبى، عن سليمان بن مسلم الخشاب، عن عبد الله بن جريح المكى، عن عطاء بن أبى رباح، عن عبد الله بن عباس، قال: حججنا مع رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم حجه الوداع، فأخذ بحلقه باب الكعبه ثم أقبل علينا بوجهه، فقال صلى الله عليه وآله وسلم:

ألا أُخبرُكم بأشراطِ الساعه؟

وَكَانَ أَذْنَى النَّاسِ مِنْهُ يَوْمَئِذٍ سَلْمَانُ رَحِمَهُ اللَّهُ، فَقَالَ: بلى يا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ صلى الله عليه وآله وسلم:

إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ الْقِيَامَةِ إِضَاعَةُ الصَّلَوَاتِ وَاتِّبَاعُ الشَّهَوَاتِ، وَالْمَيْلُ إِلَى الْأَهْوَاءِ، وَتَعْظِيمُ أَصْحَابِ الْمَالِ، وَبَيْعُ الدِّينِ بِالدُّنْيَا، فَعِنْدَهَا يَذُوبُ قَلْبُ الْمُؤْمِنِ فِي جَوْفِهِ كَمَا يَذُوبُ الْمِلْحُ فِي الْمَاءِ مِمَّا يَرَى مِنَ الْمُنْكَرِ فَلَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُعَيِّرَهُ.

قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟!

قَالَ صلى الله عليه وآله وسلم: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ! إِنَّ عِنْدَهَا يَلِيهِمْ أُمْرَاءُ جَوْرَةٌ وَوُزَرَاءُ فَسَقَةٌ وَعُرَفَاءُ ظَلَمَةٌ وَأُمَنَاءُ خَوَنَةٌ.

ص: ٨٦

١-٣. وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ (صف/٦).

فَقَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ! إِنَّ عِنْدَهَا يَكُونُ الْمُنْكَرُ مَعْرُوفًا وَالْمَعْرُوفُ مُنْكَرًا وَيُؤْتَمَنُ الْخَائِنُ وَيَخُونُ الْأَمِينُ وَيُصَدِّقُ الْكَاذِبُ وَيُكَذِّبُ الصَّادِقُ.

قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ! فَعِنْدَهَا تَكُونُ إِمَارَةُ النِّسَاءِ وَمُشَاوَرَةُ الْإِمَاءِ وَقُعُودُ الصَّبِيَانِ عَلَى الْمَنَابِرِ، وَيَكُونُ الْكَذِبُ طَرْفًا وَالزَّكَاةُ مُغْرَمًا وَالْفَنَى مُغْتَمًّا، وَيَجْفُو الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ وَيَبْرُ صَدِيقَهُ، وَيَطْلَعُ الْكُوكَبُ الْمُدْنِبُ.

قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ، وَعِنْدَهَا تَشَارِكُ الْمَرْأَةُ زَوْجَهَا فِي التَّجَارَةِ، وَيَكُونُ الْمَطْرُ قَيْظًا وَيَغِيظُ الْكِرَامُ غَيْظًا، وَيَحْتَقِرُ الرَّجُلُ الْمُعْسِرُ، فَعِنْدَهَا تَقَارُبُ الْأَسْوَاقِ، إِذْ قَالَ هَذَا: لَمْ أَبْعَ شَيْئًا وَقَالَ هَذَا: لَمْ أُرْبِحْ شَيْئًا فَلَا تَرَى إِلَّا ذِمًّا لِلَّهِ .

قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ، فَعِنْدَهَا يَلِيهِمْ

أَقْوَامٌ إِنْ تَكَلَّمُوا قَتَلُوهُمْ وَإِنْ سَكَتُوا اسْتَبَاحُوا حَقَّهُمْ لَيْسَ تَأْتِرُونَ أَنْفُسَهُمْ بِفَيْئِهِمْ وَلَيَطُؤُونَ حُرْمَتَهُمْ وَلَيْسَ فِكْرٌ دِمَاءَهُمْ وَلَيَعْلَمَنَّ قُلُوبُهُمْ دَغْلًا رُغْبًا، فَلَا تَرَاهُمْ إِلَّا وَجِلِينَ خَائِفِينَ مَرْعُوبِينَ مَرْهُوبِينَ.

قال سلمان: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قال صلى الله عليه وآله وسلم: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، يَا سَلْمَانَ، إِنَّ عِنْدَهَا يُؤْتَى بِشَيْءٍ مِنْ الْمَشْرِقِ وَشَيْءٍ مِنَ الْمَغْرِبِ يُلَوِّنُ أُمَّتِي، فَالْوَيْلُ لِمَنْ عَفَاءَ أُمَّتِي مِنْهُمْ وَالْوَيْلُ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ، لَا يَزْحَمُونَ صَغِيرًا وَلَا يُوقِرُونَ كَبِيرًا وَلَا يَتَجَاوَزُونَ مِنْ مُسَى، جُثَّتْهُمْ جُثَّةُ الْأَدَمِيِّينَ وَقُلُوبُهُمْ قُلُوبُ الشَّيَاطِينِ.

قال سلمان: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قال صلى الله عليه وآله وسلم: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانَ! وَعِنْدَهَا يَكْتَفَى الرَّجَالُ بِالرِّجَالِ وَالنِّسَاءُ بِالنِّسَاءِ، وَيُعَارُ عَلَى الْعُلَمَانِ كَمَا يُعَارُ عَلَى الْجَارِيَةِ فِي بَيْتِ أَهْلِهَا وَتَشَبَّهَ الرَّجَالُ بِالنِّسَاءِ وَالنِّسَاءُ بِالرِّجَالِ وَلَتَرْكَبَنَّ ذَوَاتُ الْفُرُوجِ الشُّرُوجَ فَعَلَيْهِنَّ مِنَ أُمَّتِي لَعْنَةُ اللَّهِ.

قال سلمان: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

فقال صلى الله عليه وآله وسلم: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانَ إِنَّ عِنْدَهَا

تُزَخَرَفُ الْمَسَاجِدُ كَمَا تُزَخَرَفُ الْبَيْعُ وَالْكَنَائِسُ وَتُحَلَّى الْمَصَاحِفُ، وَتَطُولُ الْمَنَارَاتُ وَتَكْثُرُ الصُّفُوفُ بِقُلُوبٍ مُتَّبَاعِيهِ وَاللِّسَانِ مُخْتَلِفِهِ.

قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ وَعِنْدَهَا تُحَلَّى ذُكُورُ أُمَّتِي بِالذَّهَبِ وَيَلْبَسُونَ الْحَرِيرَ وَالذِّيَابِجَ وَيَتَّخِذُونَ جُلُودَ النُّمُورِ صَفَافًا.

قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ! وَعِنْدَهَا يَظْهَرُ الرَّبَا وَيَتَعَامَلُونَ بِالْعَيْنَةِ وَالرَّشَى وَيُوضَعُ الدِّينُ وَتُرْفَعُ الدُّنْيَا.

قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ وَعِنْدَهَا يَكْثُرُ الطَّلَاقُ، فَلَا يُقَامُ لِلَّهِ حَدٌّ وَلَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا.

قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ وَعِنْدَهَا تَظْهَرُ الْقَيْنَاتُ وَالْمَعَارِيفُ وَيَلِيهِمْ أَشْرَارُ أُمَّتِي.

قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانَ وَعِنْدَهَا تَجِحُّ أَغْنِيَاءُ أُمَّتِي لِلنُّزْهِهِ وَتَجِحُّ أَوْسَاطُهَا لِلتَّجَارَةِ وَتَجِحُّ فُقَرَاؤُهُمْ لِلرِّيَاءِ وَالسُّمْعَةِ فَعِنْدَهَا يَكُونُ أَقْوَامٌ يَتَعَلَّمُونَ الْقُرْآنَ لِغَيْرِ اللَّهِ وَيَتَّخِذُونَهُ مَرَامِيرَ، وَيَكُونُ أَقْوَامٌ يَتَفَقَّهُونَ لِغَيْرِ اللَّهِ وَتَكْثُرُ أَوْلَادُ الزَّانَا، وَيَتَغَنَّوْنَ بِالْقُرْآنِ وَيَتَهَاقَتُونَ بِالدُّنْيَا.

قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَاثِبٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ! ذَاكَ إِذَا انْتَهَكْتَ الْمَحَارِمَ وَانْتَسَبْتَ الْمَائِثِمَ، وَتَسَلَّطَ الْأَشْرَارُ عَلَى الْأَخْيَارِ، وَيَفْشُو الْكَذِبُ وَتَظْهَرُ اللَّجَاجَةُ وَتَغْشُو الْفِجَافَةُ، وَيَتَبَاهُونَ فِي اللَّبَاسِ وَيَمْطُرُونَ فِي غَيْرِ أَوَانِ الْمَطَرِ، وَيَسْتَحْسِبُونَ الْكُوبَةَ وَالْمَعَارِيفَ وَيَنْكُرُونَ الْأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيَ عَنِ الْمُنْكَرِ حَتَّى يَكُونَ الْمُؤْمِنُ فِي ذِمَّتِكَ الزَّمَانَ أَذَلُّ مِنَ الْأَمَةِ وَيَظْهَرُ قُرَاؤُهُمْ وَعِبَادُهُمْ فِيمَا بَيْنَهُمُ التَّلَاوُمَ، فَأُولَئِكَ يُدْعُونَ فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ الْأَرْجَاسُ وَالْأَنْجَاسُ.

قَالَ سَلْمَانُ: وَإِنَّ هَذَا لَكَاثِبٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ!؟

فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانُ، فَعِنْدَهَا

جَلَا يُحْضُ الْغِنَى عَلَى الْفَقِيرِ حَتَّى أَنْ السَّائِلَ يَسْأَلَ فِيمَا بَيْنَ الْجَمْعَيْنِ لَا يَصِيبُ أَحَدًا يَضَعُ فِي كَفِّهِ شَيْئًا.

قال سلمان: وَإِنَّ هَذَا لَكَائِنٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟!

قال صلى الله عليه وآله وسلم: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ يَا سَلْمَانَ عِنْدَهَا يَتَكَلَّمُ الرَّؤُوبِيُّضَهُ.

فَقَالَ: وَمَا الرَّؤُوبِيُّضَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي!

قال صلى الله عليه وآله وسلم: يَتَكَلَّمُ فِي أَمْرِ الْعَامَّةِ مَنْ لَمْ يَكُنْ يَتَكَلَّمُ فَلَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا قَلِيلًا حَتَّى تَخُورَ الْأَرْضُ خَوْرَةً فَلَا يُظَنُّ كُلُّ قَوْمٍ إِلَّا أَنَّهَا خَارَتْ فِي نَاحِيَّتِهِمْ فَيَمْكُثُونَ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ يَنْكُثُونَ فِي مَكْنِهِمْ فَتَلْقَى لَهُمُ الْأَرْضُ أَفْلَادَ كَبِدِهَا ذَهَبًا وَفِضَّةً.

ثُمَّ أَوْمَأَ بِيَدِهِ إِلَى الْأَسَاطِينِ فَقَالَ مِثْلُ هَذَا فَيَوْمئِذٍ لَا يَنْفَعُ ذَهَبٌ وَلَا فِضَّةٌ. فَهَذَا مَعْنَى قَوْلِهِ: فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا. (١)

ابن عباس می گوید: حجه الوداع را با پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم به جا آوردیم، آن حضرت حلقه در خانه کعبه را گرفت، سپس به سوی ما توجه نمود و فرمود:

ص: ۹۱

آیا شما را از اخبار و نشانه های آخر الزمان آگاه نکنم؟

سلمان رحمه الله که از همه به ایشان نزدیک تر بود، عرض کرد: بفرمایید، ای رسول خدا!

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود:

برخی از آن اخبار چنین است: ضایع کردن نمازها، پیروی از شهوات، تمایل به هوی و هوس، تعظیم سرمایه داران و فروش دین به دنیا.

در این هنگام است که قلب انسان مؤمن آب می شود همان گونه که نمک در آب حل می گردد، چون منکرات را می بیند ولی نمی تواند آن را تغییر دهد.

سلمان عرض کرد: آیا این ها واقع خواهد شد؟!

پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: آری قسم به خدایی که جانم به دست اوست ای سلمان! در این هنگام، پادشاهان ستمکار بر آنان حاکم شوند و وزیران آنان فاسق گردند، عارفان ظلم کنند و امینان خیانت ورزند.

سلمان گفت: آیا این گونه خواهد شد؟!

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: آری، قسم به آن که جانم به دست اوست، ای سلمان! در این هنگام، کارهای زشت،

ص: ۹۲

رواج پیدا می کند و کارهای خیر متروک می شود (منکرات معروف می شود و معروف منکر). شخص خائن را امین می پندارند و امین نیز خیانت کند، دروغگو را تصدیق می کنند و راستگو را تکذیب نمایند.

سلمان گفت: آیا این ها شدنی است؟!

رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: آری، سوگند به آن که جانم به دست اوست، ای سلمان! پس در آن هنگام، زنان امیر می گردند و کنیزان مشاور می شوند و کوچکان بر منابر می نشینند، دروغ را شوخی بدانند، زکات را غرامت و زورکی بدانند و غارت اموال بیت المال را غنیمت شمرند. افراد به پدر و مادر خود جفا می کنند اما به دوست خود اهمیت بیشتری می دهند و ستاره دنباله دار طلوع نماید.

سلمان عرض کرد: یعنی چنین خواهد شد!؟

حضرت صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: قسم به خدا که آری، ای سلمان! در آن موقع زن در تجارت با همسرش شریک می شود. و باران فراوان می بارد و مردمان محترم به خشم می آیند مستمندان را پست می شمارند. بازارها به هم نزدیک می شود، یکی گوید فروش نکردم، دیگری گوید سودی

ص: ۹۳

نبردم. پس کسی را نمی بینی مگر این که خدا را مذمت می کند.

سلمان عرض کرد: این ها همه واقع شدنی است؟

پیامبر صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: آری سوگند به آن کسی که جانم در دست اوست، در همان روزهاست که قومی بر مردم حکمرانی کنند که اگر مردم سخن بگویند آنان را می کشند، و اگر حرف نزنند مال آن ها را مباح می شمارند و احترام آن ها را زیر پا می گذارند، خون های آن ها را می ریزند، دل هایشان را پر از بیم می نمایند، نمی بینی آن ها را مگر ترسان لرزان و هراسان.

سلمان عرض کرد: آیا این ها واقع می شود؟

رسول گرامی اسلام صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: آری قسم به آن که جانم به دست اوست، در آن وقت چیزی از مشرق و چیزی از مغرب گرفته می شود و با این وضعیت بر امت من حکومت می کنند.

وای بر ضعیفان امت من از آن ها، و وای بر آن ها از خدا. رحم بر کودکان نخواهند کرد و بزرگان را احترام نگذارند، گناهکاران را عفو نمی کنند، هیکل آن ها هیکل آدمیان و دل آن ها دل دیوان است.

سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این ها شدنی است؟

پیامبر صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: آری سوگند به آن که جانم به دست اوست. در آن روزهاست که مردان به مردان و زنان به زنان اکتفا کنند و بر غلامان میل کنند، همچنان که بر دوشیزگان میل نمایند. مردان شبیه به زنان و زنان شبیه به مردان شوند و زنان سوار مرکب می شوند. لعنت خدا بر آن ها باد.

سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این ها شدنی است.

رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: آری سوگند به خدا، در آن زمان مساجد را مثل معابد یهود و کلیساها زینت کنند و قرآن را تزیین نمایند، مناره ها را بلند سازند، صف های جماعت زیاد اما دل ها با یکدیگر کینه ور و زبان ها دور باشد.

سلمان عرض کرد: آیا این ها شدنی است.

پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: آری، قسم به آن که جانم به دست اوست.

در آن زمان مردان امت من خود را به طلا بیارایند، لباس ابریشم و دیبا بر تن کنند و پوست پلنگان را خرید و فروش نمایند.

سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این ها شدنی است؟

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست.

ای سلمان! در آن زمان ربا ظاهر می شود و به سفته بازی و رشوه معامله کنند، دین را پست شمارند و دنیا را عالی دانند.

سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این ها شدنی است؟ رسول مکرم اسلام صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست.

در آن زمان طلاق فراوان می شود. و حدی اقامه نمی گردد و به خداوند زیانی از آن ها نمی رسد.

سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این ها شدنی است؟

پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست.

ای سلمان! در آن زمان تار و ساز آشکار گردد. و اشرار امت من فرمانروایی کنند.

سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این ها شدنی است؟ پیامبر خداصلی الله علیه وآله وسلم فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست.

در آن روز توانگران امت من برای تفرج حج می کنند. اواسط آن ها برای تجارت و فقرای آن ها برای ریا حج می کنند. قرآن را برای غیر خدا یاد می گیرند و آن را در آلت طرب می خوانند. برای غیر خدا تفقه می کنند. اولاد زنا زیاد می شود، قرآن را به غنا می خوانند و به دنیا با هم مباحثات می کنند.

سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این ها شدنی است؟ فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست.

ای سلمان! این ها در زمانی است که حرمت کسی را محفوظ ندارند، سرمایه کسب، دروغ باشد، بدها بر نیکان مسلط شوند، دروغ فراوان شود، لجاجت ظاهر گردد، تنگدستی زیاد شود و به لباس بر یکدیگر مباحثات کنند. باران در غیر موسوم خود بیارد. تار و طنبور را نیک شمارند، امر به معروف و نهی از منکر را منکر دانند. مؤمن در آن روز و در آن زمان از کنیز خوارتر گردد. قرآن خوانان و عابدان را ملامت نمایند. از این گونه مردمان در ملکوت آسمان ها به نام پلیدان و ناپاکان یاد می شوند.

سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این ها شدنی است؟

فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست.

هیچ توانگر بر بی‌نوایی فقیران نمی‌ترسد، سائل در بین جمعیت، کسی را پیدا نمی‌کند تا پولی را به کف او بگذارد.

سلمان عرض کرد: ای رسول خدا! این‌ها شدنی است؟ فرمود: آری، سوگند به خدایی که جانم در دست اوست، ای سلمان! و در آن زمان رویبضه تکلم می‌کند.

سلمان عرض کرد: پدر و مادرم فدای شما باد، ای رسول خدا! رویبضه چیست؟

فرمود: کسی که در امور مردم سخنرانی کند ولی شایسته آن نباشد.

یک چنین مردمی جز اندکی درنگ نخواهند کرد که زمین مانند گاو نر عربده می‌کشد، این عربده زمین چنان عمومی خواهد شد که هر قومی گمان برند این صدا در ناحیه آن‌هاست. پس تا زمانی که خدا بخواهد مکث می‌کنند، سپس در مدت مکث رو به نکث (عهد شکنی) می‌روند. پس زمین برای آن‌ها پاره‌های دل خود را بیرون می‌ریزد از طلا و نقره و سپس به ستون‌ها اشاره کرد و فرمود: مثل چنین روزی است که طلا و نقره از ارزش می‌افتد. این است معنای قول خداوند متعال: «فقد جاء اشراطها».

زمان قیام به اذن خداوند

حدثنی محمد بن وهبان بن محمد الهمای البصری، قال: حدثنا الحسين بن علی البزوفری، قال: حدثنا علی بن العباس، عن عباد بن یعقوب، قال: أخبرنی مسمر بن نویره، عن أبی بکر بن عیاش عن أبی سلیمان الضبی، عن أبی أمامه قال:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم:

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَقُومَ قَائِمُ الْحَقِّ مِنَّا وَذَلِكَ حِينَ يَأْذُنُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ، فَمَنْ تَبِعَهُ نَجَى وَمَنْ تَخَلَّفَ عَنْهُ هَلَكَ. فَاللَّهُ اللَّهُ عِبَادَ اللَّهِ إِيْتُوهُ وَلَوْ عَلَى التَّلْحِ فَإِنَّهُ خَلِيفَةُ اللَّهِ.

قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَتَى يَقُومُ قَائِمُكُمْ؟

قال: إِذَا صَارَتِ الدُّنْيَا هَرَجًا وَمَرَجًا وَهُوَ التَّاسِعُ مِنْ صُلْبِ الْحُسَيْنِ. (۱)

امام رضا از پدران بزگوارش علیهم السلام نقل می فرماید که پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله وسلم فرموده اند:

ص: ۱۰۰

قیامت به پا نخواهد شد تا روزی که قائم به حق از ما قیام کند و این زمانی خواهد بود که خداوند به وی اجازه بفرماید.

پس هر که از او تبعیت کند، نجات می یابد و آن که مخالفت وی نماید هلاک خواهد شد.

ای بندگان خدا! خدا را، خدا را در نظر داشته باشید و به طرف او بروید؛ هر چند مجبور باشید که با دست و پا بر روی برف و یخ راه بروید.

همانا او خلیفه خداوند عظیم الشأن می باشد.

عرض کردیم: ای رسول خدا! قائم شما چه موقع قیام خواهد کرد؟

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: آن گاه که دنیا دچار هرج و مرج شود. و او نهمین از فرزندان و نسل [امام] حسین علیه السلام است.

ص: ۱۰۱

زمان ظهور، ناگهانی و به اذن خداست

حدَّثنا احمد بن زياد بن جعفر بن الهمداني، قال: حدَّثنا علي بن ابراهيم بن هاشم، عن أبيه، عن عبدالسلم بن صالح الهروي، قال: سمعت دعبل بن علي الخزاعي يقول أنشدت مولاي الرضا قصيدتي التي أولها:

مدارس (۱) آیات خلت من تلاوه

ومنزل وحى مقفر العرصات

فلما انتهيت إلى قولي:

خروج إمام لا محاله خارج

يقوم على اسم الله والبركات

يميز فينا كل حق و باطل

ويحرى على النعماء والنقمات

بكى الرضا عليه السلام بكاءً شديداً ثم رفع رأسه فقال:

يا خزاعي! نطق رُوح القدس على لسانك بهذين البيتين، فهل تدري من هذا الإمام ومتى يقوم؟

فقلت: لا يا مولاي! بل سمعت بخروج إمام منكم يطهر الأرض من الفساد ويملاها عدلاً.

فقال يا دعبل! الإمام بعدي محمد ائبي وبعده ائنه علي وبعدي علي ائنه الحسن وبعدي الحسن ائنه الحجة القائم المنتظر، في غيبته المطاع في ظهوره لو لم يبق من الدنيا إلا يوم واحد لطول الله ذلك اليوم حتى يملأها عدلاً

ص: ۱۰۲

وَقَسِيطاً كَمَا مُلِئْتُ جَوْرًا وَظُلْمًا، وَأَمَّا مَتَى فَسُؤَالٌ عَنِ الْوَقْتِ. وَقَدْ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ أَبِيهِ عَنْ آبَائِهِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قِيلَ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَتَى يَخْرُجُ الْقَائِمُ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ؟

قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مَثَلُهُ كَمَثَلِ السَّاعَةِ لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَعْتَهُ. (۱)

عبدالسلام بن صالح هروی گوید: از دعبل بن علی خزاعی شنیدم می گفت: برای مولای خودم حضرت رضاعلیه السلام قصیده ام را که اولش به این مضمون بود خواندم:

(۱) مدرسه های آیات الهی که از تلاوت تهی شده و منزل وحی که عرصه هایش مبدل به بیابان خالی شده است.

و چون رسیدم به این بیت از شعر خود:

(۲) خروج امامی که به یقین ظهور می کند و به نام خدا و با برکت های فراوان قیام می نماید.

ص: ۱۰۳

۱- ۴۲. منتخب الأنوار المضيئه، ص ۳۹؛ کمال الدین، ج ۲، ص ۶۲، باب ۳۵، حدیث ۶.

۳) و میان ما هر حقی را از باطل جدا می کند و پاداش نیکو و کیفر بدی را می دهد.

حضرت رضا علی بن موسی علیه السلام سخت گریست و سپس سرش را به جانب من برداشت و فرمود:

ای خزاعی در این دو بیت روح الامین به زبانت سخن گفته است آیا می دانی این امام کیست و چه موقع قیام می کند؟

عرض کردم: نه، ای مولایم! فقط شنیده ام یک امامی از شما ظهور می کند که زمین را از فساد پاک می نماید و آن را از عدالت و داد پر می کند چنان که از ستم پر شده باشد.

امام رضاعلیه السلام فرمود:

ای دعبل! امام بعد از من محمد است و پس از محمد فرزندش علی است و بعد از علی پسرش، حسن و پس از حسن، پسرش حجت قائم که در غیبتش انتظار او را کشند و در ظهورش مطاع باشد. اگر نماند از دنیا مگر یک روز، خدا همان روز را آن قدر طولانی کند تا وی ظهور نماید و آن را پر از عدالت کند، چنان که پر از ستم شده باشد. و اما این که چه موقع ظهور خواهد کرد، این اخبار از وقت است و همانا پدرم برای من از پدرش، از پدارنش باز

ص: ۱۰۴

گفته است که از پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم پرسش شد: قائم از ذریه ات چه موقع خروج می کند؟

پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله وسلم فرموده است:

مثل او مثل قیامت است، که آشکار نکند وقتش را جز خداوند متعال و نیاید شما را جز ناگهانی.

ص: ۱۰۵

مهدی علیه السلام قیام برای دین خدا

حدثنا محمد بن وهبان بن محمد البصرى، قال: حدثنا الحسين بن علي البزوفرى، قال: حدثنى عبد العزيز بن يحيى الجلودى بالبصره، قال: حدثنى محمد بن زكريا، عن أحمد بن عيسى بن زيد، قال: حدثنى عمر بن عبد الغفار، عن أبى بصير، عن حكيم بن جبیر، عن على بن زيد بن جذعان، عن سعيد بن المسيب، عن سعد بن مالك:

أن النبى صلى الله عليه وآله وسلم قال:

يا عَلِيُّ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، تَقْضِي دِينِي وَتُنْجِزُ عِدَاتِي وَتُقَاتِلُ بَعْدِي عَلَى التَّوْبِيلِ كَمَا قَاتَلْتَ عَلَى التَّنْزِيلِ.

يا عَلِيُّ حُبُّكَ إِيمَانٌ وَبُغْضُكَ نِفَاقٌ، وَلَقَدْ بَنَى اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ أَنَّهُ يَخْرُجُ مِنْ صِلْبِ الْحُسَيْنِ تَشِيعَةً مِنَ الْأَيْمَةِ مَعْصُومُونَ مُطَهَّرُونَ وَمِنْهُمْ مَهْدِيُّ هَذِهِ الْأُمَّةِ الَّذِي يَقُومُ بِالَّذِينَ فِي آخِرِ الزَّمَانِ كَمَا قُتِلَ فِي أَوَّلِهِ. (١)

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود:

ص: ۱۰۶

ای علی! تو برای من مثل هارون برای موسی هستی، مگر این که بعد از من پیامبری نخواهد بود.

دین مرا تو ادا می کنی و وعده های مرا تو وفا می کنی، تو برای تأویل قرآن جنگ خواهی کرد، چنان که من برای تنزیل آن جنگیدم.

ای علی! دوستی تو نشانه ایمان است و دشمنی با تو نشانه نفاق و دورویی.

به درستی که خداوند لطیف خبیر به من خبر داد:

از نسل حسین، نه نفر امام که همگی معصوم (از هر گناهی مصون) و مطهر (از هر آلودگی پاک) هستند، به وجود خواهند آمد.

و مهدی این امت نیز از ایشان است، همان که در آخر الزمان برای دین قیام می کند، چنان که من در ابتدای آن قیام کردم.

ص: ۱۰۷

بشارت به فرج بعد از نااميدى

الحفار، عن عثمان بن أحمد، عن أبى قلابه، عن بشر بن عمر، عن مالك بن أنس، عن زيد بن أسلم، عن إسماعيل بن أبان، عن أبى مريم، عن ثوير بن أبى فاخته، عن عبد الرحمن بن أبى ليلى، قال: قال أبى:

دفع النبى صلى الله عليه وآله وسلم الرايه يوم خير إلى على بن أبى طالب، ففتح الله عليه ثم ذكر نصبه عليه السلام يوم الغدير وبعض ما ذكر فيه من فضائله عليه السلام إلى أن قال: ثم بكى النبى صلى الله عليه وآله وسلم.

فقيل: مم بكائك يا رسول الله!

قال صلى الله عليه وآله وسلم:

أخبرنى جبرئيل عليه السلام أنهم يظلمونه ويمنعونه حقه ويقاثلونه ويقتلون ولده ويظلمونهم بعده وأخبرنى جبرئيل عليه السلام عن ربه عز وجل أن ذلك يزول إذا قام قائمهم وعلت كلمتهم وأجمعت الأمة على محبتهم وكان الشانى لهم قليلاً والكاره لهم ذليلاً وكثر المادح لهم وذلك حين تغير البلاد وتضعف العباد والإياس من الفرج وعند ذلك يظهر القائم فيهم.

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: اسْمُهُ كَاسِمِي وَأَبِيهِ كَاسِمُ ابْنِي وَهُوَ مِنْ وُلْدِ ابْنَتِي، يَظْهَرُ اللَّهُ الْحَقَّ بِهِمْ وَيَحْمَدُ الْبَاطِلَ بِأَسْيَافِهِمْ وَيَتَّبِعُهُمُ النَّاسُ بَيْنَ رَاغِبٍ إِلَيْهِمْ وَخَائِفٍ لَهُمْ.

قَالَ: وَسَكَنَ الْبُكَاءَ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ:

مَعَاشِرَ الْمُؤْمِنِينَ! أَتَبَشَّرُوا بِالْفَرَجِ، فَإِنَّ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلَفُ وَقَضَاؤُهُ لَا يُرَدُّ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ فَإِنَّ فَتْحَ اللَّهِ قَرِيبٌ.

اللَّهُمَّ إِنَّهُمْ أَهْلِي فَأَذْهَبْ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَطَهِّرْهُمْ تَطْهِيراً، اللَّهُمَّ اكْلَأْهُمْ وَاحْفَظْهُمْ وَارْزُقْهُمْ وَكُنْ لَهُمْ وَاَنْصُرْهُمْ وَأَعِنْهُمْ وَأَعِزَّهُمْ وَلَا تُدَلِّهِمْ وَاخْلُفْنِي فِيهِمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (۱)

عبدالرحمن ابی لیلی از قول پدرش می گوید: پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله وسلم روز جنگ خیبر، پرچم را به دست علی بن ابی طالب علیه السلام داد و خداوند نیز پیروزی را نصیب ایشان ساخت.

پدرم جریان غدیر خم و نصب امیرالمؤمنین علیه السلام به امامت را و برخی از فضایل امام علی علیه السلام را ذکر کرد، تا رسید به اینجا که پیامبر خدا صلی الله علیه وآله وسلم شروع به گریه کرد.

اصحاب گفتند: یا رسول الله! چرا گریه می کنید؟

ص: ۱۱۱

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود:

جبرئیل به من خبر داد که مردم به علی ظلم خواهند کرد، حقّ او را می گیرند و با او جنگ می کنند، فرزندان او را می کشند و به آن ها ظلم و ستم روا می دارند.

جبرئیل از پروردگار عظیم الشان خود برایم خبر آورد، این ظلم ها و مصیبت ها ادامه دارد، تا زمانی که قائم آنان قیام کند. آن گاه مصیبت آنان تمام می شود و کلمه و پرچم ایشان برافراشته می گردد.

امت بر محبت و ولایت آنان اتفاق می کنند، دشمنان آنان اندک می شوند و بدخواهان آنان خوار و ذلیل می گردند و دوستان و مدح کنندگان ایشان بسیار می گردند.

و این بعد از آن زمانی است که شهرها دگرگون شود و بندگان ضعیف گردند و از فرج ناامید شوند، و در این هنگام «قائم» ظهور می کند.

پیامبر صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: اسم او همانم من است و اسم پدرش همانم فرزندم می باشد و او از فرزندان دخترم است.

خدا حقّ را به وسیله ایشان ظاهر، و باطل را با شمشیرهای آنان خاموش می گرداند. مردم تابع آنان

می شوند؛ اگرچه برخی با میل و رغبت و برخی هم از روی ترس و ناچاری.

پدرم گفت: گریه پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم ساکت شد و بعد فرمود:

ای مردم با ایمان! شما را به فرج، بشارت می دهم. بدانید که وعده خدا تخلف ندارد و قضا و قدر الهی نیز بر نمی گردد، چون او آگاه و حکیم است و فتح و پیروزی نزدیک است.

خداوندا! ایشان اهل بیت منند، پس هرگونه گناه و آلودگی را از ایشان بزدای و آنان را کاملاً پاک و پاکیزه فرما.

خدایا! ایشان را در حفظ و حمایت و رعایت خود قرار ده.

خدایا! آنان را یار و یاور باش و پیروزشان گردان.

خدایا! آنان را خوار نکن، و خلیفه من قرارشان بده.

همانا تو بر هر کاری توانایی.

خروج مهدی علیه السلام در آخر الزمان

جماعه، عن التلعكبري، عن أحمد بن علي، عن ابن أبي دارم، عن علي بن العباس، عن محمد بن هاشم القيسي، عن سهل بن تمام البصري، عن عمران القطان، عن قتاده، عن أبي نضرة، عن جابر بن عبد الله قال:

قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

الْمُهْدِيُّ يَخْرُجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ. (١)

رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمودند:

مهدی علیه السلام در آخر الزمان ظهور خواهد کرد.

ص: ۱۱۴

از فتنه و فساد تا استقرار حکومت اسلامی

جماعه، عن أبي المفضل، عن أحمد بن محمد بن بشار، عن مجاهد بن موسى، عن عباد بن عباد، عن مجالد بن سعيد، عن جبير بن نوف أبي الوداك، قال: قلت لأبي سعيد الخدري: وَاللَّهِ مَا يَأْتِي عَلَيْنَا عَامٌ إِلَّا وَهُوَ شَرٌّ مِنَ الْمَاضِي وَلَا أَمِيرٌ إِلَّا وَهُوَ شَرٌّ مِمَّنْ كَانَ قَبْلَهُ.

فقال أبو سعيد: سمعته من رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يقول ما تقول ولكن سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يقول:

لا- يَزَالُ بِكُمْ الْأَمْرُ حَتَّى يُوَلَّدَ فِي الْفِتْنَةِ وَالْجَوْرِ مَنْ لَا يُعْرِفُ غَيْرَهَا حَتَّى تُمَلَأَ الْأَرْضُ جَوْرًا، فَلَا يَقْدِرُ أَحَدٌ يَقُولُ «اللَّهُ»، ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ رَجُلًا مَنِيٍّ وَمِنْ عِثْرَتِي فَيَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا كَمَا مَلَأَهَا مَنْ كَانَ قَبْلَهُ جَوْرًا، وَيَخْرِجُ لَهُ الْأَرْضَ أَفْلَاحًا وَيَحْتَوِ الْمَالَ حَتْوًا وَلَا يُعْذَرُ عَدًّا وَذَلِكَ حَتَّى يَضْرِبَ الْإِسْلَامُ بِجِرَانِهِ. (١)

راوی می گوید: به ابو سعید خدری گفتم: به خدا که هیچ سالی

ص: ۱۱۵

نمی آید؛ مگر این که از سال قبل بدتر است و هیچ پادشاهی و امیری بر ما مسلط نمی شود مگر این که از پادشاه قبلی ظالم تر است.

و ابوسعید گفته است: همین که تو می گویی من از پیامبر خداصلی الله علیه وآله وسلم هم شنیده ام و علاوه بر آن از رسول خداصلی الله علیه وآله وسلم شنیدم که می فرمود:

اوضاع و امور به همین گونه می گذرد، تا این که در روزگار فتنه و فساد، کسی متولد خواهد شد که شناخته نخواهد شد. تا این که زمین پر از ظلم و ستم می شود.

پس کسی قادر نیست که حتی لفظ جلاله «الله» را به زبان بیاورد. پس از آن خداوند متعال مردی از فرزندان مرا مبعوث خواهد کرد که زمین را از عدل و داد پر می کند، همان گونه که افراد قبل از او، از ظلم و ستم پر کرده اند.

زمین خزاین خود را برای او بیرون می آورد و ذخایر و اموال خود را آشکار می نماید، به گونه ای که کسی آن را شماره نخواهد کرد.

و امور بدین گونه خواهد گذشت تا این که اسلام با تمام احکامش مستقر می گردد.

فرمانبرى از امام زمان عليه السلام

حدثنا عبد الواحد بن محمد بن عبدوس النيسابورى العطار رضى الله عنه، قال: حدثنا على بن محمد بن قتيبه النيسابورى، عن حمدان بن سليمان، قال: حدثنى أحمد بن عبد الله بن جعفر الهمدانى، عن عبد الله بن الفضل الهاشمى، عن هشام بن سالم، عن الصادق جعفر بن محمد، عن أبيه، عن جده عليهم السلام قال:

قال رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وآله وسلم:

الْقَائِمُ مِنْ وُلْدِي، إِسْمُهُ اسْمِي وَكُنْيَتُهُ كُنْيَتِي وَشَمَائِلُهُ شَمَائِلِي وَسُنَّتُهُ سُنَّتِي، يُقِيمُ النَّاسَ عَلَى مِلَّتِي وَشَرِيْعَتِي وَيَدْعُوهُمْ إِلَى كِتَابِ رَبِّي عَزَّوَجَلَّ، مَنْ أَطَاعَهُ فَقَدْ أَطَاعَنِي وَمَنْ عَصَاهُ فَقَدْ عَصَانِي وَمَنْ أَنْكَرَهُ فِي غَيْبَتِهِ فَقَدْ أَنْكَرَنِي وَمَنْ كَذَّبَهُ فَقَدْ كَذَّبَنِي وَمَنْ صَدَّقَهُ فَقَدْ صَدَّقَنِي، إِلَى اللَّهِ أَشْكُو الْمُكْذِبِينَ لِي فِي أَمْرِهِ وَالْجَاهِدِينَ لِقَوْلِي فِي شَأْنِهِ وَالْمُضِلِّينَ لِأُمَّتِي عَنْ طَرِيقَتِهِ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ. (١)

ص: ١١٧

١- ٤٧. كمال الدين، ج ٢ ص ٤١١، حديث ٦؛ بحار الأنوار، ج ٥١، ص ٧٣؛ كشف الغم، ج ٢، ص ٤٧٣؛ و منتخب الاثر، ص ٢٣٣.

امام صادق از پدران بزرگوارش علیه السلام و ایشان از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم نقل می کنند که رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم فرمودند:

«قائم» از فرزندان من است، نام او نام من و کنیه اش کنیه من است. شمایل و خصوصیات مرا دارد و سنت و روش او همان سنت من است.

مردم را به دین و شریعت من وادار می کند و آنان را به عمل به کتاب خداوند متعال دعوت می نماید.

هر که اطاعت او کند، اطاعت مرا کرده است و آن که نافرمانی او کند نافرمانی مرا کرده است.

هر که در زمان غیبت، او را انکار کند مرا انکار کرده است.

آن که او را تکذیب نماید، مرا تکذیب نموده و هر که او را تصدیق کند، مرا تصدیق کرده است.

به خداوند شکوه و شکایت می کنم از آنان که در خصوص او مرا تکذیب کنند، و آنان که سخن مرا در شأن او انکار نمایند، و امت مرا از راه و روش وی گمراه می کنند «و آن ها که ستم کردند به زودی می دانند که بازگشتشان به کجاست!»

خوشا به حال یاوران مهدی

حدثنا محمد بن الحسن رضی الله عنه، قال: حدثنا محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن الحسين بن سعيد، عن محمد بن جمهور، عن فضاله بن أيوب، عن معاوية بن وهب، عن أبي حمزه، عن أبي جعفر عليه السلام قال:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

طُوبَى لِمَنْ أَدْرَكَ قَائِمَ أَهْلِ بَيْتِي وَهُوَ يَأْتُمُّ بِهِ فِي غَيْبَتِهِ قَبْلَ قِيَامِهِ وَيَتَوَلَّى أَوْلِيَاءَهُ وَيُعَادِي أَعْدَاءَهُ، ذَلِكَ مِنْ رُفَقَائِي وَذَوِي مَوَدَّتِي وَأَكْرَمِ أُمَّتِي عَلَيَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. (۱)

امام باقر علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم نقل می فرماید:

خوشا به حال کسی که قائم اهل بیت مرا درک کند و امامت او را در زمان غیبت و قبل از قیام وی بپذیرد، دوستان او را دوست بدارد و با دشمنانش دشمنی ورزد.

چنین کسی از رفیقان من و از دوستان من است و در روز قیامت از بهترین افراد امت من نزد من خواهد بود.

ص: ۱۱۹

صاحب پرچم مهدی

اخرج الطبرانی فی الاوسط، عن ابن عمر:

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَخَذَ بِيَدِ عَلِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ:

يَخْرُجُ مِنْ صُلبِ هَذَا فَتَى يَمَلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَعَلَيْكُمْ بِفَتَى التَّمِيمِيِّ، فَإِنَّهُ يُقْبَلُ مِنَ الْمَشْرِقِ وَهُوَ صَاحِبُ رَأْيِهِ الْمَهْدِيِّ (١)

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم دست امام علی علیه السلام را گرفت و فرمود:

از نسل او جوانی ظهور می کند که زمین را پر از عدل و داد خواهد کرد. پس هرگاه آن را دیدید بر شما لازم است که جوان تیمیمی را دریابید، همانا او از سمت مشرق خواهد آمد و او صاحب پرچم مهدی است.

ص: ۱۲۰

حکومت جهانی و آبادانی زمین

ابن المتوکل، عن الأسدی، عن النخعی، عن النوفلی، عن علی بن سالم، عن أبیه، عن الثمالی، عن ابن طریف، عن ابن نباته، عن ابن عباس قال:

قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

لَمَّا عُرِجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ السَّبْعِ وَمِنْهَا إِلَى سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى وَمِنَ السِّدْرَةِ إِلَى حُجْبِ النُّورِ ناداني رَبِّي جَلَّ جَلالُهُ: يَا مُحَمَّدُ أَنْتَ عَبْدِي وَأَنَا رَبُّكَ فَلِي فَاخْضَعْ وَإِيَّايَ فاعْبُدْ وَعَلَيَّ فَتَوَكَّلْ وَبِي فَتَوَقَّ. فَإِنِّي قَدْ رَضَيْتُ بِكَ عَبْدًا وَحَبِيبًا وَرَسُولًا وَنَبِيًّا وَبِأَخِيكَ عَلِيٍّ خَلِيفَةً وَبَابًا فَهُوَ حُجَّتِي عَلَى عِبَادِي وَإِمَامٌ لِحَلْقِي، بِهِ يُعْرَفُ أَوْلِيائِي مِنْ أَعْدَائِي وَبِهِ يُمَيِّزُ حِزْبُ الشَّيْطَانِ مِنْ حِزْبِي وَبِهِ يُقَامُ دِينِي وَتُحْفَظُ حُدُودِي وَتُنْفَذُ أَحْكَامِي وَبِعِزَّتِكَ وَبِهِ وَبِالْأَيْمَةِ مِنْ وُلْدِكَ أَرْحَمُ عِبَادِي وَإِمَائِي وَبِالْقَائِمِ مِنْكُمْ أَعْمُرُ أَرْضِي بِتَسْبِيحِي وَتَقْدِيسِي وَتَهْلِيلِي وَتَكْبِيرِي وَتَمْجِيدِي وَبِهِ أُطَهَّرُ الْأَرْضَ مِنْ أَعْدَائِي وَأُورَثُهَا أَوْلِيائِي وَبِهِ أَجْعَلُ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِي السُّفْلَى وَكَلِمَتِي الْعُلْيَا، بِهِ أَحْبَبِي بِلَادِي وَعِبَادِي بِعِلْمِي

ص: ١٢١

وَلَهُ أَظْهَرُ الْكُنُوزِ وَالذَّخَائِرِ بِمَشِيَّتِي وَإِيَّاهُ أَظْهَرُ عَلَى الْأَسْرَارِ وَالضَّمَائِرِ بِإِرَادَتِي وَأَمِيدُهُ بِمَلَائِكَتِي لِتَوْيِيدِهِ عَلَى إِنْفَازِ أَمْرِي وَإِعْلَانِ دِينِي، ذَلِكَ وَلِيِّ حَقًّا وَمَهْدِيٌّ عِبَادِي صِدْقًا. (۱)

رسول خداصلی الله علیه وآله وسلم فرمودند:

آن گاه که مرا به آسمان هفتم بالا بردند و از آنجا به سدره المنتهی رساندند و سپس به حجاب های نور، معراج دادند، پروردگرم ندا فرمود:

ای محمد! تو بنده منی و من پروردگار توأم، پس برای من تواضع کن و فقط عبادت مرا به جای آور و بر من توکل کن و به من اعتماد داشته باش.

که من تو را به بندگی پسندیدم و تو را حبیب و رسول و پیامبر خود کردم و نیز پسندیدم که برادرت علی، خلیفه تو و باب من باشد.

پس او حجّت من بر بندگانم می باشد و امام برای خلقم.

به وسیله او دوستانم از دشمنانم شناخته خواهند شد، و به واسطه او حزب شیطان و حزب من از یکدیگر جدا می شوند.

ص: ۱۲۲

دین من به وسیله او برپا می گردد و حدودم حفظ و احکامم اجرا می شود.

به سبب تو و او و امامان از فرزندان او، به بندگان و کنیزانم ترحم کنم. به وسیله قائم از شما زمین را آباد خواهم کرد. به خاطر تسبیح و تقدیس و تهلیل و تکبیر و تمجید خودم و به وسیله او زمین را از لوٹ وجود دشمنان، پاک سازم و آن را به دوستانم ارث بدهم.

به واسطه او سخن و پرچم کافران را پایین و شکست خورده می نمایم و پرچم و سخن خود را پیروز و برافراشته قرار می دهم. به جهت او بندگان و شهرها را زنده می کنم.

به علم خودم، گنج ها و معادن و ذخایرش را برای او آشکار خواهم ساخت. و با اراده خودم او را بر اسرار عالم آگاه خواهم کرد.

به فرشتگانم کمک کنم تا او را برای اجرای دستورم و آشکار ساختن دینم تأیید کنند.

به تحقیق که او ولی و سرپرست بندگانم می باشد و به راستی که رهبر و مهدی آنان است.

فهرست منشورات مسجد مقدّس جمکران

- ۱ - قرآن کریم/چهار رنگ - گلاسه رحلی خط نیریزی / الهی قمشه ای
- ۲ - قرآن کریم/نیم جیبی (کیفی) خط عثمان طه / الهی قمشه ای
- ۳ - قرآن کریم/وزیری (بدون ترجمه) خط عثمان طه
- ۴ - قرآن کریم/وزیری (ترجمه زیر، ترجمه مقابل) خط عثمان طه / الهی قمشه ای
- ۵ - قرآن کریم/(وزیری، جیبی، نیم جیبی) خط نیریزی / الهی قمشه ای
- ۶ - کلیات مفاتیح الجنان/عربی انتشارات مسجد مقدّس جمکران
- ۷ - کلیات مفاتیح الجنان/(وزیری، جیبی، نیم جیبی) خط افشاری / الهی قمشه ای
- ۸ - منتخب مفاتیح الجنان/ (جیبی، نیم جیبی) خط افشاری / الهی قمشه ای
- ۹ - منتخب مفاتیح الجنان/ (جیبی، نیم جیبی) خط خاتمی / الهی قمشه ای
- ۱۰ - نهج البلاغه/(وزیری، جیبی) سید رضی رحمه الله/محمد دشتی
- ۱۱ - صحیفه سجاده ویرایش حسین وزیری/الهی قمشه ای
- ۱۲ - ادعیه و زیارات امام زمان علیه السلام واحد پژوهش مسجد مقدّس جمکران
- ۱۳ - آئینه اسرار حسین کریمی قمی
- ۱۴ - آثار گناه در زندگی و راه جبران علی اکبر صمدی
- ۱۵ - آخرین پناه محمود ترحمی
- ۱۶ - آخرین خورشید پیدا واحد تحقیقات
- ۱۷ - آشنایی با چهارده معصوم (۲۱و)/شعر و رنگ آمیزی سید حمید رضا موسوی
- ۱۸ - آقا شیخ مرتضی زاهد محمد حسن سیف الهی
- ۱۹ - آیین انتظار (مختصر مکیال المکارم) واحد پژوهش

- ۲۰ - ارتباط با خدا واحد تحقیقات
- ۲۱ - از زلال ولایت واحد تحقیقات
- ۲۲ - اسلام شناسی و پاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی
- ۲۳ - امامت، غیبت، ظهور واحد پژوهش
- ۲۴ - امامت و غیبت از دیدگاه علم کلام علم الهدی / واحد تحقیقات
- ۲۵ - امامت و ولایت در امالی شیخ صدوق سید محمد حسین کمالی
- ۲۶ - امام رضا، امام مهدی و حضرت معصومه علیهم السلام (روسی) آلمات آبسالیکوف
- ۲۷ - امام رضا علیه السلام در رزمگاه ادیان سهراب علوی
- ۲۸ - امام شناسی و پاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی
- ۲۹ - انتظار بهار و باران واحد تحقیقات
- ۳۰ - انتظار و انسان معاصر عزیز الله حیدری
- ۳۱ - اهمیت اذان و اقامه محمد محمدی اشتهاردی
- ۳۲ - با اولین امام در آخرین پیام حسین ایرانی
- ۳۳ - بامداد بشریت محمد جواد مروّجی طبسی
- ۳۴ - بهتر از بهار/کودک شمسی (فاطمه) وفائی
- ۳۵ - پرچمدار نینوا محمد محمدی اشتهاردی
- ۳۶ - پرچم هدایت محمد رضا اکبری
- ۳۷ - پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله و تروریسم و خشونت طلبی علی اصغر رضوانی
- ۳۸ - پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله و جهاد و برده داری علی اصغر رضوانی
- ۳۹ - پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله و حقوق اقلیت ها و ارتداد علی اصغر

رضوانی

ص: ۱۲۴

- ۴۰ - پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله و حقوق زن علی اصغر رضوانی
- ۴۱ - پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله و صلح طلبی علی اصغر رضوانی
- ۴۲ - تاریخ امیر المؤمنین علیه السلام / دو جلد شیخ عباس صفایی حائری
- ۴۳ - تاریخ پیامبر اسلام صلی الله علیه وآله / دو جلد شیخ عباس صفایی حائری
- ۴۴ - تاریخچه مسجد مقدس جمکران / (فارسی، عربی، اردو، انگلیسی) واحد تحقیقات
- ۴۵ - تاریخ سید الشهداء علیه السلام شیخ عباس صفایی حائری
- ۴۶ - تجلیگاه صاحب الزمان علیه السلام سید جعفر میرعظیمی
- ۴۷ - تشریف یافتگان (چهار دفتر) میرزا حسین طبرسی نوری
- ۴۸ - جلوه های پنهانی امام عصر علیه السلام حسین علی پور
- ۴۹ - چهارده گفتار ارتباط معنوی با حضرت مهدی علیه السلام حسین گنجی
- ۵۰ - چهل حدیث / امام مهدی علیه السلام در کلام امام علی علیه السلام سید صادق سیدنژاد
- ۵۱ - چهل حدیث برگزیده از پیامبر اعظم صلی الله علیه وآله احمد سعیدی
- ۵۲ - حضرت مهدی علیه السلام فروغ تابان ولایت محمد محمدی اشتهاردی
- ۵۳ - حکمت های جاوید محمد حسین فهیم نیا
- ۵۴ - ختم سوره های یس و واقعه واحد پژوهش
- ۵۵ - خزائن الاشعار (مجموعه اشعار) عباس حسینی جوهری
- ۵۶ - خورشید غایب (مختصر نجم الثاقب) رضا استادی
- ۵۷ - خوشه های طلایی (مجموعه اشعار) محمد علی مجاهدی (پروانه)
- ۵۸ - دار السلام شیخ محمود عراقی میثمی
- ۵۹ - داستان هایی از امام زمان علیه السلام حسن ارشاد

- ۶۰ - داغ شقایق (مجموعه اشعار) علی مهدوی
- ۶۱ - در انتظار منجی (روسی) آلمات آبسالیکوف
- ۶۲ - در جستجوی نور صافی، سبحانی، کورانی
- ۶۳ - در کربلا چه گذشت؟ (ترجمه نفس المهموم) شیخ عباس قمی / کمره ای
- ۶۴ - دفاع از حریم امامت و ولایت (مختصر شب های پیشاور) کریم شنی
- ۶۵ - دلشده در حسرت دیدار دوست زهرا قزلقاشی
- ۶۶ - دین و آزادی محمد حسین فهیم نیا
- ۶۷ - رجعت یا حیات دوباره احمد علی طاهری ورسی
- ۶۸ - رسول ترک محمد حسن سیف الهی
- ۶۹ - روزنه هایی از عالم غیب سید محسن خرازی
- ۷۰ - زیارت ناحیه مقدسه واحد تحقیقات
- ۷۱ - سحاب رحمت عباس اسماعیلی یزدی
- ۷۲ - سخنرانی مراجع در مسجد جمکران واحد پژوهش مسجد مقدس جمکران
- ۷۳ - سرود سرخ انار الهه بهشتی
- ۷۴ - سقا خود تشنه دیدار طهورا حیدری
- ۷۵ - سلفی گری (وهابیت) و پاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی
- ۷۶ - سیاحت غرب آقا نجفی قوچانی
- ۷۷ - سیمای امام مهدی علیه السلام در شعر عربی دکتر عبد الهی
- ۷۸ - سیمای جهان در عصر امام زمان علیه السلام (دو جلدی) محمد امینی گلستانی
- ۷۹ - سیمای مهدی موعود علیه السلام در آئینه شعر فارسی محمد علی مجاهدی (پروانه)

٨٠ - شرح زیارت جامعہ کبیرہ (ترجمہ الشموس الطالعہ) محمّد حسین نائیجی

٨١ - شمس وراء السحاب / عربی السید جمال محمّد صالح

٨٢ - صبح فرا می رسد مؤسسہ فرہنگی تربیتی توحید

٨٣ - ظهور حضرت مہدی علیہ السلام سید اسد اللہ ہاشمی شہیدی

٨٤ - عاشورا تجلی دوستی و دشمنی سید خلیل حسینی

٨٥ - عریضہ نویسی سید صادق سید نژاد

٨٦ - عطر سبب حامد حجّتی

٨٧ - عقد الدرر فی أخبار المنتظر علیہ السلام / عربی المقدس الشافعی

ص: ١٢٥

- ۸۸ - علی علیه السلام مروارید ولایت واحد تحقیقات
- ۸۹ - علی علیه السلام و پایان تاریخ سید مجید فلسفیان
- ۹۰ - غدیر خم (روسی، آذری لاتین) علی اصغر رضوانی
- ۹۱ - غدیرشناسی و پاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی
- ۹۲ - فتنه و هابیت علی اصغر رضوانی
- ۹۳ - فدک ذوالفقار فاطمه علیها السلام سید محمد واحدی
- ۹۴ - فرهنگ اخلاق عباس اسماعیلی یزدی
- ۹۵ - فرهنگ تربیت عباس اسماعیلی یزدی
- ۹۶ - فرهنگ درمان طبیعی بیماری ها (پخش) حسن صدری
- ۹۷ - فوز اکبر محمد باقر فقیه ایمانی
- ۹۸ - فریادرس حسن محمودی
- ۹۹ - قصه های تربیتی محمد رضا اکبری
- ۱۰۰ - کرامات المهدی علیه السلام واحد تحقیقات
- ۱۰۱ - کرامت های حضرت مهدی علیه السلام واحد تحقیقات
- ۱۰۲ - کمال الدین و تمام النعمه (دو جلد) شیخ صدوق رحمه الله/منصور پهلوان
- ۱۰۳ - کهکشان راه نیلی (مجموعه اشعار) حسن بیاتانی
- ۱۰۴ - گردی از رهگذر دوست (مجموعه اشعار) علی اصغر یونسیان (ملتجی)
- ۱۰۵ - گفتمان مهدویت آیت الله صافی گلپایگانی
- ۱۰۶ - گنجینه نور و برکت، ختم صلوات مرحوم حسینی اردکانی
- ۱۰۷ - مام فضیلت ها عباس اسماعیلی یزدی

- ۱۰۸ - مشکاه الانوار علامه مجلسی رحمه الله
- ۱۰۹ - مفرد مذکر غائب علی مؤذنی
- ۱۱۰ - مکیال المکارم (دو جلد) موسوی اصفهانی / حائری قزوینی
- ۱۱۱ - منازل الآخرة، زندگی پس از مرگ شیخ عباس قمی رحمه الله
- ۱۱۲ - منجی موعود از منظر نهج البلاغه حسین ایرانی
- ۱۱۳ - منشور نینوا مجید حیدری فر
- ۱۱۴ - موعودشناسی و پاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی
- ۱۱۵ - مهدی علیه السلام تجسم امید و نجات عزیز الله حیدری
- ۱۱۶ - مهدی منتظر علیه السلام در اندیشه اسلامی العمیدی / محبوب القلوب
- ۱۱۷ - مهدی موعود علیه السلام، ترجمه جلد ۱۳ بحار - دو جلد علامه مجلسی رحمه الله / ارومیه ای
- ۱۱۸ - مهربان تر از مادر / نوجوان حسن محمودی
- ۱۱۹ - مهر بیکران محمد حسن شاه آبادی
- ۱۲۰ - میثاق منتظران (شرح زیارت آل یس) سید مهدی حائری قزوینی
- ۱۲۱ - ناپیدا ولی با ما / (فارسی، ترکی استانبولی، انگلیسی، بنگالا) واحد تحقیقات
- ۱۲۲ - نجم الثاقب میرزا حسین نوری رحمه الله
- ۱۲۳ - نجم الثاقب (دو جلدی) میرزا حسین نوری رحمه الله
- ۱۲۴ - ندای ولایت بنیاد غدیر
- ۱۲۵ - نشانه های ظهور او محمد خادمی شیرازی
- ۱۲۶ - نشانه های یار و چکامه انتظار مهدی علیزاده
- ۱۲۷ - نگاهی به مسیحیت و پاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی

۱۲۸ - نماز شب واحد پژوهش مسجد مقدّس جمکران

۱۲۹ - نهج الكرامه گفته ها و نوشته های امام حسین علیه السلام محمّد رضا اکبری

۱۳۰ - و آن که دیرتر آمد الهه بهشتی

۱۳۱ - واقعه عاشورا و پاسخ به شبهات علی اصغر رضوانی

۱۳۲ - وظایف منتظران واحد تحقیقات

۱۳۳ - ویژگی های حضرت زینب علیها السلام سید نور الدین جزائری

۱۳۴ - هدیه احمدیه / (جیبی، نیم جیبی) میرزا احمد آشتیانی رحمه الله

۱۳۵ - همراه با مهدی منتظر مهدی فتلاوی / بیژن کرمی

ص: ۱۲۶

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفا ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می
نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه
اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

